

Hartaus- kalenteri

Huhti-Kesäkuu 2013

Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien kansainvälinen
lähetykseurakunta Uskonpuhdistusliike Suomen
Lähetysyhdistys r.y.**

**Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

*Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.*

*Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä.
Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on
syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka
on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.*

1.4. Maanatai, aamu

Ps. 84:12, 13

”Ne, joille annettiin viisi tai kaksi leiviskää, palauttavat Herralle saamansa lahjat voittoineen. Tästä he eivät vaadi mitään palkkaa itselleen. He ovat saaneet nämä leiviskänsä ja voittaneet niitä lisää, mutta ilman alkusijoitusta ei voittoakaan olisi tullut. He käsittävät tehneensä vain velvollisuutensa. Alkupääoma oli Herran, samoin sen tuotto. Ellei Vapahtaja olisi osoittanut heille rakkauttaan ja armoaan, he olisivat joutuneet ikuiseen vararikkoon. Mutta kun Mestari vastaanottaa leiviskät, hän kiittää ja palkitsee työntekijöitä aivan kuin kaikki olisi heidän ansiotaan. Hänen kasvonsa säteilevät iloa ja tyytyväisyyttä. Hän iloitsee voidessaan jakaa heille siunauksia. Hän korvaa heille jokaisen palveluksen ja uhrauksen, ei siksi että olisi sen velkaa heille, vaan koska hänen sydämensä uhkuu rakkautta ja hellyyttä.” Kr. v. 265.

1.4. Maanantai, ilta

1. Petr. 1:2

”Uskollisuus, kuuliaisuus Jumalalle ja rakastava palvelu saavat jumalallisen hyväksymisen. Jokainen Pyhän Hengen heräte, joka johtaa ihmisiä hyvyteen ja Jumalan luo, merkitään taivaan kirjoihin, ja Jumalan päivänä saavat kiitoksensa työntekijät, joiden välityksellä hän on toiminut. He pääsevät Herransa iloon nähdessään hänen valtakunnassaan ne, jotka ovat pelastuneet heidän välityksellään. Ja he saavat etuoikeuden osallistua hänen työhönsä siellä, koska ovat tulleet siihen kelvollisiksi osallistumalla hänen työhönsä täällä. Se mitä tulemme olemaan taivaassa on heijastusta siitä, mitä nyt olemme luonteeltamme ja pyhältä palvelukseltamme. Kristus sanoi itsestään: »Ei ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan» (Matt. 20: 28). Tätä maanpäällistä työtään hän tekee myös taivaassa. Ja palkaksemme siitä, että työskentelemme Kristuksen kanssa tässä maailmassa, saamme suuremman voiman ja laajemman etuoikeuden työskennellä hänen kanssaan tulevassa maailmassa.” Kr. v. 265.

2.4. Tiistai, aamu

Luuk. 17:10

”Monet syyttelevät sydämessään Jumalaa kovaksi herraksi, koska hän vaatii itselleen heidän omaisuuttaan ja palvelustaan. Mutta me emme voi tuoda Jumalalle mitään, mikä ei olisi jo hänen omaansa. »Kaikki tulee sinulta», sanoi kuningas Daavid, »ja omasta kädestäsi olemme sen sinulle antaneet» (1 Aikak. 29: 14). Kaikki on Jumalan paitsi luomisen myös lunastuksen perusteella. Kaikessa siunauksessa, mikä tulee osaksemme tässä ja tulevassa elämässä, on Golgatan ristin leima. Sen vuoksi se syytös, että Jumala on ankara herra, joka leikkaa sieltä, mihin ei ole kylvänyt, on väärä. Herra ei kuitenkaan suoraan torju pahan palvelijansa aiheutonta syytöstä, vaan katsoen asiaa palvelijan kannalta todistaa tämän menettelyn perusteettomaksi. Tarjolla oli kyllä keinoja, joilla leiviskä olisi voitu saada tuottamaan voittoa omistajalleen. »Sinun olisi siis pitänyt», hän sanoi, »jättää minun rahani rahanvaihtajille, niin minä tultuani olisin saanut omani takaisin korkoineen.» Kr. v. 266.

2.4. Tiistai, ilta

Luuk. 5:4-6

”»Jokaiselta, jolle on paljon annettu, myös paljon vaaditaan» (Luuk. 12: 48). Jos suorituksemme jää piirronkin jälkeen siitä, mitä pystymme tekemään, joudumme henkilökohtaisesti vastaamaan siitä. Herra mittaa tarkoin palvelemisen jokaisen mahdollisuuden. Käyttämättömät kyvyt joudutaan tilittämään yhtä hyvin kuin käytetytkin.

Jumala pitää meitä vastuussa kaikesta, miksi voisimme tulla käyttämällä kykyjämme oikein. Meidät tuomitaan sen mukaan, mitä meidän olisi pitänyt tehdä mutta mitä emme tehneet sen tähden, ettemme käyttäneet kykyjämme Jumalan kunniaksi. Vaikka emme menettäisikään pelastustamme, joudumme iankaikkisuudessa toteamaan kykyjemme käyttämättä jättämisen seuraukset. Kaikki se tieto ja kyky, jonka olisimme voineet saada mutta joka jäi hankkimatta, koituu ikuisiksi tappioksi. Mutta kun jättydymme kokonaan Jumalalle ja noudatamme työssämme hänen ohjeitaan, hän itse vastaa sen tuloksista. Hän ei soisi meidän epäilevän rehellisten pyrkimystemme menestymistä. Emme saisi päästää epäonnistumista kertaakaan edes ajatuksiimme. Meidän on oltava yhteistyössä hänen kanssaan, jolle epäonnistuminen on täysin tuntematonta.” Kr. v. 266, 267.

3.4. Keskiviikko, aamu

Fil. 4:13

”Meidän ei pitäisi puhua omasta heikkoudestamme ja kykenemättömydestämme. Siten vain ilmaisemme, ettemme luota Jumalaan, vaan kiellämme hänen sanansa. Kun valitamme taakkojamme tai kieltäydymme hänen tarjoamastaan vastuusta, niin itse asiassa väitämme silloin häntä ankaraksi herraksi, joka vaatii sellaista, minkä tekemiseen hän ei ole antanut meille voimaa. Vertauksen laiskan palvelijan mielenlaatua olemme usein taipuvaiset pitämään nöyränä. Mutta tosi nöyryys on aivan toisenlaista. Ei nöyräksi tuleminen merkitse sitä, että jäämme älyllisesti vajaamittaisiksi, aloitekyvyttömiksi ja niin aroiksi, että kaihdamme vaikeita tehtäviä siitä pelosta, ettemme onnistu niitä suorittamaan. Tosi nöyryys täyttää Jumalan tarkoitukset jättäytymällä hänen voimansa varaan.” Kr. v. 268.

3.4. Keskiviikko, ilta

Matt. 21:28

”Ketä vain Jumala haluaa käyttää, sen välityksellä hän toimii. Toisinaan hän valitsee vähäisimmän välineen tekemään suurimman työn, sillä hänen voimansa ilmenee ihmisten heikkoudessa. Meillä on oma mittapuumme, ja sen mukaan julistamme jonkin seikan suureksi ja toisen pieneksi, mutta Jumala ei käytä meidän mittaamme. Emme saa luulla, että mikä meistä on suurta, sen täytyy olla suurta myös Jumalan mielestä, tai että mikä meistä on pientä, sen täytyy myös hänen mielestään olla pientä. Meidän asiamme ei myöskään ole arvostella leivisköitämme eikä valita työtämme. Meidän tulee nostaa harteillemme Jumalan osoittamat taakat, kantaa niitä hänen tähtensä ja aina mennä hänen luokseen levähtämään. Olkoon työmme mitä tahansa, kokosydäminen, iloinen palvelus tuottaa Jumalalle kunniaa. Hänelle on mieluisaa, että käymme täyttämään velvollisuuksiimme kiitollisina ja iloisina siitä, että meidät katsotaan arvollisiksi olemaan hänen työtovereitaan.” Kr. v. 268.

4.4. Torstai, aamu

Mark. 8:34-36

”Älkööt ketkään luulko, että he voivat elää itsekkäästi ja ajaa vain omia etujaan ja päästä sitten kaiken tämän jälkeen Herransa iloon. Eivät he voisi osallistua epäitsekääseen rakkauden iloon. He eivät soveltuisi taivaallisiin asuinsijoihin. Eivät he osaisi antaa arvoa taivaassa vallitsevalle rakkauden puhtaalle ilmapiirille. Enkelten äänet ja heidän harppujensa soitto eivät viehättäisi heitä. Taivaan tie jäisi heille arvoitukselliseksi. Suurena tuomiopäivänä ne, jotka eivät ole työskennelleet Kristuksen hyväksi, jotka ovat vain ajalehtineet virran mukana vailla kaikkea vastuuta, vain itseään ajatellen ja omia mielihalujaan seuraten, tulee kaiken maan Tuomari rinnastamaan pahantekijöihin. He saavat

saman tuomion.” Kr. v. 269.

4.4. Torstai, ilta

Luuk. 12:16-21

”Monet kristityiksi tunnustautuvat eivät välitä Jumalan vaatimuksista eivätkä pidä tätä asennettaan mitenkään vääränä. He tietävät, että Jumalan pilkkaaja, murhamies ja avionrikkoja ansaitsevat rangaistuksensa, mutta he puolestaan käyvät mielellään jumalanpalvelustilaisuuksissa. He kuuntelevat mielellään, kun evankeliumia saarnataan, ja niinpä he pitävät itseään kristittyinä. Vaikka he ovat koko elämänsä huolehtineet vain itsestään, he tulevat hämmästyämään yhtä paljon kuin vertauksen uskonon palvelijakin kuullessaan tuomion: »Ottakaa leiviskä häneltä pois.» Juutalaisten tavoin he erehtyivät vain nauttimaan saamistaan siunauksista käyttämättä niitä niin kuin pitäisi.” Kr. v. 269, 270.

5.4. Perjantai, aamu

2. Kor. 4:3, 4

”Kristuksen tulon aikaan kaikkialla vallitsi tavaton maailmallisuus. Ihmiset sivuuttivat iankaikkiset asiat ajatellessaan vain ajallisia ja torjuivat tulevaisuuden vaatimukset nykyisten harrastustensa varjolla. He erehtyivät pitämään harhakuvia todellisuutena ja tosiasioita harhana. He eivät uskon silmin katsoneet näkymätöntä maailmaa. Saatana esitti heille tämän elämän asiat niin viehättävinä ja mukaansatempaavina, että he lankesivat hänen kiusauksiinsa. Kristus tuli muuttamaan tämän asiantilan. Hän koetti särkeä sen lumouksen, joka oli niin hurmannut ihmiset ja kietonut heidät pauloihinsa. Hän koetti asettaa kohdalleen taivaan ja maan vaatimukset sekä kääntää ihmisten ajatukset nykyisyydestä tulevaisuuteen. Kaiken ajallisen tavoittelusta hän kutsui heidät tekemään varauksia ikuisuutta varten.” Kr. v. 271.

5.4. Perjantai, ilta

Luuk. 16:3-8

”»Ja herra kehui väärää huoneenhaltijaa siitä, että hän oli menetellyt ovelasti.» Maailmallisena miehenä hän kehui kavaltajansa oveluutta. Mutta Jumala ei yhtynyt tämän rikkaan miehen kehumiseen. Ei Kristuskaan kiittänyt epärehellistä palvelijaa, vaan käytti tätä hyvin tunnettua tapausta valaisemaan opetusta, jonka hän halusi antaa. Hän sanoi: »Tehkää itsellenne ystäviä väärällä mammonalla, että he, kun se loppuu, ottaisivat teidät iäisiin majoihin.»” Kr. v. 272.

6.4. Sapatti, aamu

Mark. 4:1, 2

”Fariseukset olivat moittineet Vapahtajaa siitä, että hän seurusteli publikaanien ja syntisten kanssa. Ei hänen kiinnostuksensa heitä kohtaan tästä kuitenkaan vähentynyt eikä hän lakannut toimimasta edelleenkin heidän hyväkseen. Hän huomasi, että heidän ammattinsa johti heidät kiusaukseen. Se suorastaan houkutteli heitä pahuuteen. Ensimmäinen väärä askel oli helppo. Ja siitä alkoi nopea luisuminen yhä suurempaan epärehellisyyteen ja karkeampiin rikoksiin. Kristus koetti kaikin tavoin kohottaa heidän siveellistä tasoaan ja jalostaa heidän periaatteitaan. Tästä syystä hän kertoi heille uskottomasta palvelijasta. Juuri samanlainen tapaus oli sattunut publikaanien keskuudessa, ja kun Kristus esitti sen vertauksessaan, se muistutti heitä elävästi heidän omasta menettelystään. Heidän mielenkiintonsa heräsi, ja tämä heidän oman epärehellisen toimintansa kuvaus antoi monille heistä opetuksen hengellisestä totuudesta.” Kr. v. 272.

6.4. Sapatti, ilta

Luuk. 7:34, 35

”Fariseukset olivat koettaneet saada Kristuksen huonoon huutoon syyttämällä häntä seurustelusta publikaanien ja syntisten kanssa. Nyt hän kääntää moitteen takaisin näihin syyt teli joihin. Tämän kuvauksensa, jonka kaltaisen tapauksen tiedettiin sattuneen publikaanien keskuudessa, hän esittää nyt fariseuksille osoittaakseen heidän menettelynsä ja sen ainoan keinon, jolla he voivat korjata vääryytensä.” Kr. v. 273.

7.4. Sunnuntai, aamu

1. Joh. 5:3, 4

”Vertauksen palvelija ei ollut tehnyt mitään varauksia tulevaisuutta varten. Hän oli ottanut omaan käyttöönsä ne varat, jotka oli uskottu hänelle käytettäväksi toisten hyväksi, mutta hän oli ajatellut vain nykyhetkeä. Kun hänet pantaisiin pois huoneenhallituksesta, ei hänelle jäisi mitään, mitä hän voisi kutsua omakseen. Mutta hänellä oli vielä hallussaan isäntänsä omaisuutta, ja hän päätti sillä turvata oman tulevaisuutensa. Sitä varten hänen piti laatia uusi suunnitelma. Sen sijaan että voisi koota itselleen, hänen täytyi nyt jakaa toisille. Näin hän saisi ystäviä, jotka ottaisivat hänet vastaan sitten kun hänet olisi pantu viralta. Fariseukset olivat samassa asemassa. Huoneenhallitus otettaisiin pian heiltä pois, ja heitä neuvottiin nyt varautumaan tulevaisuuden varalle. He saattoivat hyödyttää itseään toimimalla nyt vain toisten parhaaksi. Ja he voivat valmistautua ikuisuuden varalle jakamalla Jumalan lahjoja toisille tässä elämässä.” Kr. v. 273, 274.

7.4. Sunnuntai, ilta

Matt. 24:37

”Kerrottuaan vertauksen Kristus sanoi: »Tämän maailman lapset ovat omaa sukukuntaansa kohtaan ovelampia kuin valkeuden lapset.» Toisin sanoen, tämän maailman viisaat hoitavat etevämmin ja innokkaammin omia asioitaan kuin Jumalan lapsiksi tunnustautuvat hänen asioitaan. Niin oli asia Kristuksen aikana ja niin se on nytkin. Katsokaapa, miten monet kristityiksi tunnustautuvat elävät. Herra on antanut heille kykyjä, voimaa ja vaikutusvaltaa. Hän on antanut heille varoja, jotta he voisivat osallistua hänen kanssaan suureen lunastustyöhön. Kaikilla hänen lahjoillaan tulee auttaa ihmiskuntaa ja lievittää sen kärsimystä ja hätää.” Kr. v. 274.

8.4. Maanantai, aamu

Apt. 9:37

”Meidän tulee ruokkia nälkäisiä, vaatettaa alastomia, huolehtia leskistä ja orvoista ja palvella ahdistettuja ja sorrettuja. Maailman laajalle levinnyt kurjuus ei ole koskaan kuulunut Jumalan suunnitelmiin. Ei ole koskaan ollut hänen tarkoituksensa mukaista, että yhdellä olisi elämässä kaikkea ylenpalttisesti toisten lasten joutuessa itkien pyytämään leipää. Ne varat, jotka liikenevät muuhun käyttöön elämän välttämättömien tarpeiden tultua täytetyiksi, on uskottu ihmisille, jotta hän tekisi niillä hyvää ja käyttäisi niitä ihmiskunnan siunaukseksi. Herra sanoo: »Myykää, mitä teillä on, ja antakaa almuja» (Luuk. 12: 33).” Kr. v. 274.

8.4. Maanantai, ilta

Apt. 10:19-21

”Hän kehottaa rikkaita, että nämä »ovat anteliaita ja omastansa jakelevat» (1 Tim. 6:18). »Kun laitat pidot, kutsu köyhiä, raajarikkoja, rampoja, sokeita» (Luuk. 14: 13). Hän sanoo mielistyvänsä siihen, »että avaatte vääryyden siteet, irroitatte ikeen nuorat, ja päästätte sorretut vapaiksi, että särjette kaikki ikeet, että taitat leipäsi isoavalle ja viet kurjat kulkijat huoneeseesi, kun näet alastoman, vaatetat hänet ja ravitset vaivattun sielun» (Jes. 58: 6,

7,10). »Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille» (Mark. 16: 15). Nämä ovat Herran käskyjä. Suorittaako suuri kristityiksi tunnustautuvien joukko tätä työtä?» Kr. v. 274.

9.4. Tiistai, aamu

Jes. 58:7

”Oi miten monet käyttävätkään Jumalan lahjat vain omaksi hyödykseen! Miten monet rakentavatkaan itselleen lisätiloja ja ostavat itselleen lisämaata. Miten monet tuhlaavatkaan rahansa huveihin, kemuihin, komeaan asuntoon, huonekaluihin ja vaatteisiin. Lähimmäisensä he jättävät kurjuuden ja rikosten, tautien ja kuoleman kynsiin. Miten paljon kuoleekaan ihmisiä saamatta osakseen yhtään säälivää katsetta ja myötätuntoista sanaa tai tekoa. Ihmiset syyllistyvät Jumalalta riistämiseen. He kuluttavat rahansa itsekkäästi eivätkä käytä niitä Herran kunniaksi ihmiskunnan kärsimyksen lievittämiseen ja ihmissielujen pelastamiseen. He kavaltavat varoja, jotka Herra on uskonut heille, ja siksi hän sanoo: »Minä lähestyn teitä pitääkseni tuomion ja tulen kiiruusti todistajaksi niitä vastaan, jotka sortavat palkkalaista palkanmaksussa, leskeä ja orpoa ja vääntävät vääreksi muukalaisen asian. Riistääkö ihminen Jumalalta? Te kuitenkin riistätte minulta. Mutta te sanotte: 'Missä asiassa me sinulta riistämme?' Kymmenyksissä ja antimissa. Te olette kirouksella kirottut, kun te, koko kansa, riistätte minulta» (Mal. 3: 5,8,9).” Kr. v. 275.

9.4. Tiistai, ilta

Jaak. 5:1-5

”Jokaista vaaditaan luopumaan hänelle uskotuista lahjoista. Lopullisen tuomion päivänä ei ihmisellä ole mitään hyötyä kokoamastaan rikkaudesta. Heillä ei ole mitään, mitä voisivat kutsua omakseen. Ne, jotka kuluttavat elämänsä kokoamalla tämän maailman aarteita, suhtautuvat ikuisen hyvinvointiinsa vähemmän viisaasti, vähemmän harkiten ja huolehtien kuin uskonon palvelija suhtautui maalliseen toimeentuloonsa. Nämä valkeuden lapsiksi tunnustautuvat ovat vähemmän viisaita kuin tämän maailman lapset ovat omaa sukukuntaansa kohtaan. Nämä ovat niitä, joista profeetta julisti suurta tuomiopäivää koskevan näkynsä yhteydessä: »Sinä päivänä ihmiset viskaavat pois myyrille ja yö-köille hopea- ja kultajumalansa, jotka he ovat tehneet kumarrettaviksensa. Ja he menevät vuorenrotkoihin ja kallionkoloihin Herran kauhua ja hänen valtansa kirkkautta pakoan, kun hän nousee maata kauhistuttamaan» (Jes. 2: 20,21).” Kr. v. 275.

10.4. Keskiviikko, aamu

Job 29:15, 16

»Jumala ja Kristus ja enkelit palvelevat kaikki ahdistettuja, kärsiviä ja syntisiä. Jättäydy Jumalalle yhtyäksesi tähän työhön, käytä hänen lahjojaan tähän tarkoitukseen, niin pääset taivaallisten olentojen yhteyteen. Sydämenne sykkivät samassa tahdissa. Luonteesi tulee heidän luonteensa kaltaiseksi. Sinulle nämä iäisten majojen asukkaat eivät ole muukalaisia. Kun kaikki mainen väisty, taivaan porteilla vartioivat enkelit lausuvat sinut tervetulleeksi. Ja toisten siunaukseksi käytetyt varat tuottavat osinkoa. Oikein käytettynä rikkaus aikaansaa paljon hyvää. Sieluja voitetaan Kristukselle. Joka seuraa elämässään Kristuksen suunnitelmaa, saa Jumalan majoissa nähdä ne, joiden hyväksi hän on työskennellyt ja uhrautunut täällä maailmassa. Kiitollisina lunastetut muistavat niitä, jotka ovat olleet mukana johtamassa heitä pelastukseen. Taivas on oleva kallisarvoinen niiden mielestä, jotka ovat uskollisesti olleet mukana sielujavoittavassa työssä.” Kr. v. 276.

10.4. Keskiviikko, ilta

Matt. 25:21

”Tämän vertauksen opetus on tarkoitettu kaikille. Jokaista pidetään vastuussa siitä armosta, jonka hän on saanut Kristuksen kautta. Elämä on liian vakavaa kulutettavaksi ajallisiin ja maallisiin asioihin. Herra toivoo meidän ilmoittavan toisille sen, mitä iankaikkinen ja näkymätön maailma ilmoittaa meille. Joka vuosi miljoonia ja taas miljoonia ihmisiä siirtyy iäisyteen ilman varoitusta ja pelastusta. Aika ajoin pääsemme eri tilanteissa kosketuksiin sellaisten henkilöiden kanssa, jotka voisimme johtaa pelastukseen. Tällaisia hetkittäisiä tilaisuuksia meille annetaan jatkuvasti. Jumala toivoo meidän käyttävän ne mahdollisimman hyvin. Päivät, viikot ja kuukaudet kuluvat, ja niin meillä on taas päivä, viikko ja kuukausi vähemmän työaikaa. Enintään joidenkin vuosien kuluttua kuullaan ääni, johon meidän on pakko vastata, ja se sanoo: »Tee tili huoneenhallituksestasi.»” Kr. v. 276.

11.4. Torstai, aamu

Matt. 25:40

”Kristus kehottaa jokaista harkitsemaan. Punnitse asiaa huolellisesti. Aseta toiseen vaakakuppiin Jeesus, mikä merkitsee ikuista aarretta, elämää, totuutta, taivasta ja Kristuksen iloa pelastetuista sieluista. Pane sitten toiseen kaikki se, mitä maailma voi tarjota. Aseta vaakakuppiin oma kadotuksesi ja niiden, joiden pelastamiseen olisit voinut osallistua, ja toiseen, itsellesi ja heille, elämä, joka pituudeltaan on Jumalan elämän vertainen. Punnitse näitä ajatellen aikaa ja iankaikkisuutta. Näissä miet-teissäsi kuulet Kristuksen sanovan: »Mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saisi vahingon sielullensa» (Mark. 8: 36).” Kr. v. 276, 277.

11.4. Torstai, ilta

Matt. 6:21

”Jumala toivoo meidän valitsevan maallisen asemesta taivaallisen. Hän tarjoaa meille mahdollisuuden tehdä taivaallisia sijoituksia. Hän tahtoi tukea korkeimpiakin pyrkimyksiämme ja antaa kalleimmalle aarteellemme taivaallisen vakuutuksen. Hän julistaa: »Minä teen kuolevaiset harvinaisemmiksi kuin puhdas kulta, ihmiset harvinaisemmiksi kuin Oofirin kulta» (Jes. 13: 12). Silloin kun häviävät ne rikkaudet, joita koi syö ja ruoste raiskaa, Kristuksen seuraajat saavat iloita taivaallisesta aarteestaan, katoamattomasta rikkaudesta. Kristuksen lunastettujen ystävyys on kaikkea maailman ystävyyttä parempaa. Parempaa kuin pääsy tämän maan ylväimpiin palatseihin on pääsy niihin asuinsijoihin, joita Herramme on mennyt valmistamaan. Ja pa-rempia kuin kaikki maallinen kiitos ovat Vapahtajan sanat uskollisille palvelijoilleen: »Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omis-takaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti» (Matt. 25: 34).” Kr. v. 277.

12.4. Perjantai, aamu

Matt. 6:20

”Kristuksen omaisuutta tuhlanneet saavat häneltä vielä tilaisuuden hankkia pysyvää rikkautta. Hän sanoo: »Antakaa, niin teille annetaan.» »Hankkikaa itsellenne kulumattomat kukkarot, loppumaton aarre taivasiin, mihin ei varas ulotu ja missä koi ei turmele» (Luuk. 6: 38; 12: 33). »Kehoita niitä, jotka nykyisessä maailmanajassa ovat rikkaita, että tekevät hyvää, hyvissä töissä rikastuvat, ovat anteliaita ja omastansa jakelevat, kooten itsellensä aarteiden, hyvän perustuksen tulevaisuuden varalle, että saisivat todellisen elämän» (1 Tim. 6: 17–19). Menkään siis omaisuutesi edeltäkäs in taivaaseen. Kokoa aarteesi lähelle Jumalan valtaistuinta. Varmista osuutesi Kristuksen tutkimattomaan rikkauteen. »Tehkää itsellenne

ystäviä väärällä mammonalla, että he, kun se loppuu, ottaisivat teidät iäisiin majoihin.»” Kr. v. 277.

12.4. Perjantai, ilta

Luuk. 10:27-29

”Juutalaisten keskuudessa kysymys: »Kuka on lähimmäiseni?» aiheutti loputonta väittelyä. Pakanoista ja samarialaisista heillä ei ollut mitään epäselvyyttä. Nämä olivat muukalaisia ja vihollisia. Mutta miten tämä kysymys ratkaistaisiin heidän omassa kansakunnassaan ja sen eri yhteiskuntaluokissa? Ketä tuli papin, rabbiinin ja vanhimman pitää lähimmäisenään? Hehän puhdistautuivat kaiken aikaa monenlaisilla muotomenoilla. Yhteys tietämättömään ja välinpitämättömään kansaan aiheutti heidän opetuksensa mukaan vaivalloisesti poistettavaa epäpuhtautta. Oliko heidän nyt pidettävä näitä »saastaisia» lähimmäisinaan? Tähän kysymykseen Kristus vastasi kertomalla vertauksen laupiaasta samarialaisesta!” Kr. v. 278.

13.4. Sapatti, aamu

Matt. 23:3

”Hän osoitti, ettei lähimmäinen tarkoita vain meidän kirkkoamme tai uskoamme kuuluvaa. Rotu-, väri- tai luokkaeroilla ei tässä yhteydessä liioin ole mitään merkitystä. Lähimmäisemme on jokainen, joka tarvitsee apuamme. Lähim-mäisemme on jokainen, jota sielunvihollinen on haavoittanut ja runnellut. Lähimmäisemme on jokainen, joka on Jumalan omaisuutta.... Fariseusten asenne ja teot eivät tyydyttäneet lainoppinutta. Hän oli tutkinut kirjoituksia oppiakseen niiden todellisen merkityksen. Hän oli todella kiinnostunut asiasta ja kysyi vilpittömästi: »Mitä minun pitää tekemän?» Esittäessään vastauksessaan lain vaatimukset hän sivuutti kokonaan pyhiä toimituksia ja menoja koskevat säädökset. Näille hän ei vaatinutkaan mitään merkitystä, vaan esitti ne kaksi suurta periaatetta, joista »riippuu kaikki laki ja profeetat» (Matt. 22: 40). Kiittämällä vastaus-ta oikeaksi Vapahtaja pääsi edulliseen asemaan rabbiinin suhteen. Eivätkä he voineet tuomita häntä siitä, että hän hyväksyi lain selittäjän lausunnon.” Kr. V **278**.

13.4. Sapatti, ilta

Jaak. 2:10

”Kristus tiesi, ettei kukaan voi pitää lakia omassa voimassaan. Hän halusi saada lainoppineen tutkimaan entistä tarkemmin ja syvemmin, jotta hän löytäisi totuuden. Vain Kristuksen ansion ja armon turvin voimme pitää lain. Uskomalla syntien sovituk-seen langennut ihminen saattaa rakastaa Jumalaa kaikesta sydäimestään ja lähimmäistään niin kuin itseään. Lainoppinut tiesi, ettei hän ollut pitänyt sen enempää neljää ensimmäistä kuin kuutta viimeistäkään käskyä. Kristuksen sydä-meenkäyvät sanat saivat hänet vakuuttumaan syntisyydestään, mutta sen sijaan että olisi tunnustanut syntinsä hän koetti puolustella sitä. Totuuden tunnustamisen sijasta hän koetti osoittaa, miten vaikeaa käskyjen pitäminen oli. Näin hän koetti sekä torjua tuomionalaisuuden että kansan nähden todistaa oman näkökantansa oikeaksi.” Kr. v. 279.

14.4. Sunnuntai, aamu

Jaak. 2:12

”Tämän opetuksen yhteydessä Kristus esitti lain periaatteet suoraan ja voimakkaasti. Hän osoitti kuulijoilleen, että he olivat laiminlyöneet näiden periaatteiden noudattamisen. Hänen sanansa olivat niin täsmällisiä ja osuvia, etteivät hänen kuulijansa voineet löytää niissä moitteen sijaa. Ei lainoppinutkaan löytänyt opetuksesta mitään arvostelunaihetta. Hänen ennakkoluulonsa Kristusta kohtaan oli häipynyt. Mutta hän ei ollut vielä siinä määrin päässyt kansallisesta vastenmielisyydestään, että olisi voinut nimeltä mainiten antaa samarialaiselle

tunnustuksen. Kun Kristus kysyi: »Kuka näistä kolmesta sinun mielestäsi osoitti olevansa sen lähimmäinen, joka oli joutunut ryövärien käsiin?» Niin hän vastasi: »Se, joka osoitti hänelle laupeutta.» »Niin Jeesus sanoi hänelle: 'Mene ja tee sinä samoin.'» Kr. v. 280, 281.

14.4. Sunnuntai, ilta

Jaak. 2:15-17

»Pappi ja leeviläinen olivat olleet palvelemassa Jumalaa temppelissä, jonka palveluksen hän itse oli säätänyt. Tuohon palvelukseen osallistuminen oli suuri ja ylevä etuoikeus, ja saatuaan sellaisen kunnian pappi ja leeviläinen katsoivat arvolleen sopimattomaksi palvella tuntematonta, joka pahoinpideltynä oli heitetty tien oheen. Näin he laiminlöivät erikoisen tilaisuuden, jonka olivat saaneet Jumalalta toimiakseen hänen välineinään lähimmäisensä siunaukseksi. Monet tekevät nykyään samanlaisen erehdyksen. He jakavat velvollisuutensa kahteen toisistaan eroavaan luokkaan. Toiseen he sijoittavat Jumalan lain hoitopiiriin kuuluvat suuret asiat, toiseen taas ns. pikkuasiat, joiden yhteydessä he unohtavat käskyn: »Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi.» Tämä toiminta jätetään sattumanvaraiseksi, kulloistenkin mielijohteiden varaan. Tämä pilaa luonteen ja edustaa väärin Kristuksen uskontoa.» Kr. v. 282.

15.4. Maanantai, aamu

Jaak. 2:20, 21

»Eräiden mielestä kärsivän ihmiskunnan auttaminen alentaa heidän arvokkuuttaan. Monet suhtautuvat välinpitämättömästi ja halveksien niihin, jotka ovat päästäneet sieluntemppelinsä rappeutumaan. Toiset laiminlöyvät köyhien auttamisen muista syistä. He luulevat edistävänsä Kristuksen asiaa tukemalla jotakin kannatettavaa yritystä. He osallistuvat mielestään tärkeään työhön eivätkä ehdi kiinnittää huomiota vähäosaisten ja puutteenaisten tarpeisiin. He pitävät työtään niin tärkeänä, että sitä edistäessään voivat jopa sortaa köyhiä. He voivat tehdä heidän olonsa hyvin vaikeiksi, riistää heidän oikeutensa tai laiminlöydä heidän tarpeensa. Kuitenkin he puolustelevat tätä kaikkea sillä, että he muka edistävät Kristuksen asiaa.» Kr. v. 282.

15.4. Maanantai, ilta

1. Kor. 13:2

»Monet eivät auta vähääkään uskonveljeä tai naapuria, joka kamppailee vaikeissa olosuhteissa. Koska he tunnustautuvat kristityiksi, he voivat kylmässä itsekkyydessäänkin katsoa edustavansa Kristusta. Mutta koska Herran palvelijoiksi tunnustautuvat eivät ole yhteistyössä hänen kanssaan, he jättävät lähimmäisensä suureksi osaksi vaille Jumalan rakkautta, jota heidän pitäisi ilmentää. Samalla he suuresti estävät Jumalaa saamasta ihmissydämistä ja huuilta kohoavaa kiitosta ja ylistystä. He riistävät hänen pyhälle nimelleen kuuluvan kunnian ja sielut, joiden puolesta Kristus kuoli ja jotka hän haluaisi viedä valtakuntaansa olemaan hänen luonaan iankaikkisesti.» Kr. v. 282, 283.

16.4. Tiistai, aamu

1. Kor. 13:1

»Pelkkää uskonnon tunnustamis-ta on yllin kyllin, mutta sen merkitys on vähäinen. Voimme väit-tää olevamme Kristuksen seuraajia ja uskovamme Jumalan sa-nan jokaisen totuuden, mutta tämä ei vähääkään hyödytä lähimmäistämme, ellemmme sovel-la uskoamme arkielämään. Tunnustuksemme voi kyllä olla ylhäinen kuin taivas, mutta se ei pelasta meitä eikä lähimmäisiämme, ellemmme ole kristittyjä. Oikea esimerkki hyödyttää maailmaa enemmän kuin kaikki tunnustamisemme.» Kr. v. 283.

16.4. Tiistai, ilta

1. Kor. 13:4-7

”Millään itsekkäällä menettelyllä ei voida edistää Kristuksen asiaa. Hänen asiansa on sorrettujen ja köyhien asia. Kristuksen seuraajiksi tunnustautuvat tarvitsevat sydämeensä hänen hellää myötätuntoaan – syvempää rakkautta niitä kohtaan, joita hän on pitänyt niin suuressa arvossa, että on uhrannut henkensä pelastaakseen heidät. Nämä sielut ovat arvokkaita, ärettömästi arvokkaampia kuin mikään muu uhri, minkä voimme tuoda Jumalalle. Jos keskitämme kaiken tarmomme johonkin näköjään suureen työhön, mutta samalla laiminlyömmme vähäosaisten auttamisen ja väännämme vääräksi muukalaisen asian, ei tällainen palvelus kelpaa hänelle.” Kr. v. 283.

17.4. Keskiviikko, aamu

Apt. 9:31

”Sielua pyhittäväällä vaikutuksellaan Pyhä Henki istuttaa ihmiseen Kristuksen luonnon. Evankeliumin uskonto merkitsee Kristuksen ilmenemistä elämässä – elävänä, toimivana periaatteena. Se merkitsee Kristuksen armon ilmenemistä sekä luonteessa että hyvinä tekoina. Ei evankeliumin periaatteita voida erottaa miltään käytännöllisen elämän alalta. Kristillisen kokemuksen ja toiminnan jokaisen haaran on edustettava Kristuksen elämää.” Kr. v. 283.

17.4. Keskiviikko, ilta

Gal. 5:14

”Rakkaus on jumalisuuden perusta. Olkoonpa ihmisen tunnustus mikä tahansa, hän ei rakasta puhtaasti Jumalaa, ellei hän rakasta epäitsekästi veljeään. Mutta me emme koskaan pääse tähän mielialaan *yrittämällä* rakastaa toisia. Tässä tarvitaan sydämessä olevaa Kristuksen rakkautta. Kun oma minä sulautuu Kristukseen, rakkaus kumpuaa esiin luonnollisesti. Kristillisen luonteen täyteyteen päästään, kun toisten auttamisen ja siunaamisen halu virittyy sisältäpäin jatkuvana herätteenä – kun taivaan auringonpaiste täyttää sydämen ja hohtaa kasvoista.” Kr. v. 284.

18.4. Torstai, aamu

Ilm. 3:20

”Sydämen, jossa Kristus pysyy, ei ole mahdollista olla vailla rakkautta. Jos rakastamme Jumalaa, koska hän on ensin rakastanut meitä, rakastamme myös kaikkia, joiden puolesta Kristus kuoli. Emme voi päästä jumaluuden yhteyteen joutumatta kosketuksiin myös ihmisten kanssa, sillä hänessä, joka istuu maailmankaikkeuden valtaistuimella, yhtyvät jumaluus ja ihmisyyys. Kristukseen yhtyneinä yhdymme myös lähimmäisiimme rakkauden kultaketjuin. Kristuksen laupeus ja sääli ilmenevät elämässämme. Emme odota siksi, kunnes apua tarvitsevat ja kovaosaiset tulevat luoksemme. Ei meiltä tarvitse pyytämällä pyytää osanottoa toisten vaikeuksiin. Silloin meidän on yhtä luonnollista auttaa tarvitsevia ja kärsiviä kuin Kristuksen oli vaeltaa ympäri ja tehdä hyvää.” Kr. v. 284.

18.4. Torstai, ilta

Joh. 7:50-53

”Milloin tahansa joku tuntee sydämessään rakkauden ja myötätunnon herätteen ja halun siunata ja rohkaista toisia, on siinä ilmaisua Jumalan Pyhän Hengen työstä hänessä. Pakanuuden pimeydessäkin on ollut niitä, jotka tietämättä mitään Jumalan kirjoitetusta laista ja kuulematta koskaan Kristuksen nimeä mainitun, ovat olleet ystävällisiä hänen palvelijoilleen ja suojelleet heitä henkensä menettämisen uhallakin. Heidän tekonsa ilmaisevat jumalallisen voiman vaikutuksen. Pyhä Henki on istuttanut Kristuksen armon

pakanan sydämeen ja herättänyt hänen myötätuntonsa vastoin hänen luontoaan ja kasvatustaan. »Totinen valkeus, joka valistaa jokaisen ihmisen» (Joh. 1: 9), loistaa hänen sieluunsa ja johtaa hänet, mikäli hän seuraa sitä, Jumalan valtakuntaan.» Kr. v. 284.

19.4. Perjantai, aamu

Matt. 11:28-30

»Taivaan kunnia on nostaa langenneita ja lohduttaa ahdingossa olevia. Ja ihmissydämessä pysyvänä Kristus ilmenee kaikkialla samalla tavalla. Toimivana Kristuksen uskonto on kaikkialla siunaukseksi. Missä tahansa se toimiikin, siellä tienoot kirkastuvat. Jumala ei hyväksy mitään kansallisuus-, rotu- eikä luokka-eroja. Hän on koko ihmiskunnan Luoja. Kaikki ihmiset ovat yhtä perhettä luomisen perusteella, ja kaikki ovat yhtä myös lunastuksen perusteella. Kristus tuli purkamaan jokaisen erottavan väliseinän ja aukaisemaan pyhäkön jokaisen osaston, jotta jokaisella olisi vapaa pääsy Jumalan luo. Hänen rakkautensa on niin leveä, niin syvä ja niin täysi, että se tunkeutuu kaikkialle. Se kohottaa saatanan vallanalaisuudesta kaikki hänen petostensa eksyttämät ihmisparat. Se saattaa heidät Jumalan valtaistuimen luo, jonka ympärillä on lupauksen taivaankaari. Kristuksessa ei ole juutalaista eikä kreikkalaista, ei orjaa eikä vapaata. Kaikki pääsevät lähelle hänen kalliissa veressään (Gal. 3:28; Ef. 2:13).» Kr. v. 284, 285.

19.4. Perjantai, ilta

Room. 12:15

»Poiketkootpa uskonnolliset käsitykset toisistaan miten paljon tahansa, kärsivän ihmiskunnan avunpyyntö on kuultava ja siihen on vastattava. Missä uskonnon eroavuudet aiheuttavat katkeria tunteita, siellä voidaan henkilökohtaisella palveluksella aikaansaada paljon hyvää. Rakastava palvelus poistaa ennako-luuloja ja voittaa sieluja Jumalalle. Meidän pitäisi ehättää ottamaan varteen toisten surut, vaikeudet ja huolet. Meidän pitäisi osallistua ylhäisten ja alhaisten, rikkaiden ja köyhien iloihin ja murheisiin.» Kr. v. 285.

20.4. Sapatti, aamu

Matt. 10:8

»Kaikkialla ympärillämme on köyhiä ja vaikeuksissa olevia, jotka tarvitsevat myötätuntoista lohdutustamme ja käytännöllistä apuamme. On leskiä, jotka tarvitsevat sekä myötätuntoa että tukea. On orpoja, joita Kristus on kehottanut seuraajiaan ottamaan hoivaansa Jumalan heille uskomina holhokkeina. Liian usein nämä sivuutetaan huomiotta. He voivat olla ryysyisiä, hoitamattomia ja näköjään kaikin puolin epämiellyttäviä, mutta silti he ovat Jumalan omaisuutta. Heidät on kalliisti ostettu ja he ovat hänen silmissään yhtä kallisarvoisia kuin mekin. He kuuluvat jäsenenä Jumalan suureen talouteen, ja kristityt ovat hänen palvelijoinaan vastuussa heistä. »Heidän sielunsa», hän sanoo, »minä vaadin sinun kädestäsi.»» Kr. v. 285.

20.4. Sapatti, ilta

1. Joh. 4:12, 16

»Synti on pahinta kaikesta, ja meidän tulee sääliä ja auttaa syntistä. Mutta kaikkia ei voida tavoittaa samalla tavoin. Monet salaavat sielunsa nälän. Näitä auttaisi suuresti hellä sana tai ystävällinen huomaavaisuus. Toiset taas ovat tietämättään kipeästi avun tarpeessa. He eivät tajua hirveää sielunhätänsä. Monen monet ovat vajonneet niin syvälle syntiin, ettei heillä enää ole mitään käsitystä ikuisista arvoista. He ovat menettäneet kaiken jumalankaltaisuutensa ja tuskin enää tietävät, onko heissä mitään pelastettavaa vai ei. He eivät enää usko Jumalaan eivätkä luota ihmiseen. Monet näistä voidaan tavoittaa vain

epäitsekkään ystävällisellä toiminnalla. Ensin on huolehdittava heidän fyysisistä tarpeistaan. Heidät täytyy ensin kunnollisesti ruokkia, puhdistaa ja vaatettaa. Kun he saavat todisteita epäitsekästä rakkaudestasi, heidän on helpompi uskoa myös Kristuksen rakkauteen.” Kr. v. 285, 286.

21.4. Sunnuntai, aamu

Luuk. 19:8

”Monet eksyvät harhateille ja ovat häpeissään tyhmydestään. He tuijottavat erehdyksiinsä ja virheisiinsä, kunnes tulevat miltei epätoivoisiksi. Tällaisia henkilöitä emme saa laiminlyödä. Kun jonkun on uitava vastavirtaan, painaa virta koko voimallaan häntä taaksepäin. Ojennetakoon hänelle silloin auttava käsi niin kuin Vanhempi Veli ojensi kätensä vajoavalle Pietarille. Puhu hänelle rohkaisevasti, niin että hänen luottamuksensa vahvistuu ja rakkautensa herää.” Kr. v. 286.

21.4. Sunnuntai, ilta

1. Kor. 13:13

”Sisäisesti sairas uskonveljesi tarvitsee sinua, niin kuin sinäkin olet tarvinnut samaa veljellistä rakkautta. Hän tarvitsee rohkaisua sellaiselta henkilöltä, joka on ollut heikko niin kuin hänkin ja joka voi ymmärtää ja auttaa häntä. Tietoisuuden omasta heikkoudestamme pitäisi auttaa meitä lievittämään toisen kipeää tarvetta. Meidän ei koskaan pitäisi kulkea yhdenkään kärsivän ohi koettamatta antaa hänelle samaa lohtua, jolla Jumala on lohduttanut meitä.” Kr. v. 286.

22.4. Maanantai, aamu

Job 26:2, 3

”Henkilökohtainen yhteys Kristukseen, elävään Vapahtajaan, auttaa henkeä ja mieltä pääsemään voitolle ihmislunnon vaistonvaraisesta puolesta. Kerro harhailijalle kaikkivoivasta kädestä, joka tukee häntä, ja äärettömän inhimillisestä Kristuksesta, joka säälii häntä. Ei hänelle riitä se, että hän uskoo lakiin ja voimaan, jotka ovat säälimättömiä eivätkä koskaan kallista korvaansa avunhuudolle. Hän haluaa tarttua lämpöiseen käteen ja luottaa hellyyttä uhkuvaan sydämeen. Kiinnitä hänen mielensä ajattelemaan aina häntä tukemassa olevaa jumalallista läsnäoloa ja hänestä aina huolehtivaa säälivää rakkautta. Kehota häntä ajattelemaan Isän rakastavaa sydäntä, joka aina murehtii syntiä, Isän yhä ojennettua kättä ja hänen ääntään, joka sanoo: »Minä vahvistan sinua, minä autan sinua, minä tuen sinua vanhurskauteni oikealla kädellä» (Jes. 41: 10).” Kr. v. 286.

22.4. Maanantai, ilta

Sak. 3:7

”Tässä työssä sinulla on ihmissilmin näkymätöntä seuraa. Taivaan enkelit olivat samarialaisen vieressä hänen hoidellessaan pahoinpidelyä muukalaista. He ovat myös kaikkien niiden tukena, jotka palvelevat Jumalaa auttamalla lähimmäisiään. Lisäksi työtoverinasi on itse Kristus. Hän on suuri Ennalleenasettaja, ja hänen johdollaan toimiessasi saat nähdä suuria tuloksia. Uskollisuutesi tässä työssä ei ratkaise vain toisten hyvinvointia, vaan myös oman ikuisen kohtalosi. Kristus koettaa kohottaa kaikkia, jotka haluavat tulla nostetuiksi hänen yhteyteensä, jotta voisimme olla yhtä hänen kanssaan niin kuin hän on yhtä Isän kanssa. Hän sallii meidän joutua kosketuksiin kärsimyksien ja onnettomuuksien kanssa, jotta pääsisimme eroon itsekkyydestämme. Hän koettaa kehittää meissä omia luonteenpiirteitään, sääliä, hellyyttä ja rakkautta. Tätä palvelustyötä tehdessämme hän kouluttaa meitä kelvollisiksi Jumalan majoihin. Mutta kieltäytymällä siitä hylkäämme myös hänen opetuksensa ja

valitsemme osaksemme ikuisen eron hänestä.” Kr. v. 287.

23.4. Tiistai, aamu

Gal. 6:2

”Olemalla yhteistyössä taivaallisten olentojen kanssa täällä maailmassa valmistumme olemaan heidän seurassaan taivaassa. Koska enkelit ovat »palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat autuuden periä» (Hebr. 1: 14), he lausuvat tervetulleiksi ne, jotka tässä maailmassa eivät ole asettuneet »palveltavaksi, vaan palvelemaan» (Matt. 20: 28). Tässä autuaassa seurassa opimme ikuisiksi iloksemme kaiken, mikä liittyy kysymykseen: »Kuka on lähimmäiseni?»” Kr. v. 287.

23.4. Tiistai, ilta

Ef. 2:8

”Juutalaiset olivat miltei kokonaan kadottaneet käsityksensä Jumalan lahjaksi saatavasta, ansaitsemattomasta armosta. Rabbiinit opettivat, että Jumalan mielisuosio oli ansaittava. He toivoivat saavansa vanhurskasten palkan omilla töillään. Niinpä laskelmoiva hyödyn tavoittelu löi leimansa heidän jumalanpalvelukseensa. Tästä asenteesta eivät Kristuksen opetuslapsetkaan olleet täysin vapaita, ja siksi Vapahtaja koetti aina tilaisuuden tullen oikaista tämän heidän erehdyksensä. Juuri vähän ennen kuin hän kertoi vertauksen viinitarhan työmiehistä, sattui tapaus, joka valmisti tietä hänen esitykselleen oikeista periaatteista.” Kr. v. 288.

24.4. Keskiviikko, aamu

2. Tim. 1:14

”Hänen kulkiessaan tietä muuan nuori hallitusmies juoksi hänen luoksensa, polvistui ja tervehti häntä kunnioittavasti. »Hyvä opettaja», hän sanoi, »mitä hyvää minun pitää tekemän, että minä saisin iankaikkisen elämän?» Hallitusmies oli puhutellut Kristusta vain kunnioitetuksi rabbiiniksi käsittämättä häntä Jumalan Pojaksi. Vapahtaja sanoi: »Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä paitsi Jumala yksin.» Minkä perusteella kutsut *minua* hyväksi? Ainoastaan Jumala on hyvä. Jos tunnustat minut hyväksi, niin sinun täytyy vastaanottaa minut hänen Poikanaan ja edustajanaan. »Mutta jos tahdot päästä elämään sisälle», hän lisäsi, »niin pidä käskyt.» Jumalan luonne ilmenee hänen laissaan, ja voidaksesi olla sopusoinnussa Jumalan kanssa täytyy hänen lakinsa periaatteiden olla jokaisen tekosi vaikuttimena.” Kr. v. 288.

24.4. Keskiviikko, ilta

Jes. 42:21

”Kristus ei vähennä lain vaatimuksia. Selvääkin selvemmin hän esittää kuuliaisuuden iankaikkisen elämän ehdoksi – saman ehdon, joka Aadamia vaadittiin täyttämään ennen lankeemustaan. Herra odottaa ihmiseltä nyt yhtä paljon kuin paratiisissa-kin: täydellistä kuuliaisuutta ja nuhteetonta vanhurskautta. Armoliiton vaatimus on yhtä laaja kuin Eedenissä annettukin – sopusointu Jumalan lain kanssa, mikä on pyhä, vanhurskas ja hyvä.” Kr. v. 289.

25.4. Torstai, aamu

Room. 7:12

”Kuultuaan sanat: »Pidä käskyt», nuori mies kysyi: »Mitkä?» Hän otaksui, että tässä oli kyse joistakin seremoniaalisista säädöksistä, mutta Kristus puhui Siinailta annetusta laista. Hän mainitsi useita käskyjä kymmenen käskyn toisesta taulusta ja yhdisti ne kaikki yhdeksi käskyksi: »Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi.» Tähän nuori mies vastasi: »Tätä kaikkea minä olen noudattanut nuoruudestani asti. Mitä minulta vielä puuttuu?» Hänen käsityksensä laista oli ulkokohtainen ja pintapuolinen. Ihmisten käsityksen mukaan hän oli säilyttänyt

luonteensa nuhteettomana. Hänen ulkonainen elämänsä oli ollut suureksi osaksi moitteetonta, ja tosiaan hän luuli kuuliaisuutensakin olleen virheetöntä. Kuitenkin hän salaisesti pelkäsi, ettei kaikki ollut oikein hänen ja Jumalan välillä. Tämä sai hänet kysymään: »Mitä minulta vielä puuttuu?»” Kr. v. 289.

25.4. Torstai, ilta

Ef. 4:30

»Jeesus sanoi hänelle: 'Jos tahdot olla täydellinen, niin mene, myy, mitä sinulla on, ja anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaassa; ja tule ja seuraa minua.' Mutta kun nuorukainen kuuli tämän sanan, meni hän pois murheellisena, sillä hänellä oli paljon omaisuutta.» Itserakas on lainrikkoja. Tämän Jeesus halusi osoittaa nuorukaiselle. Hän antoi hänelle kokeen, joka ilmaisisi hänen sydämensä itsekkyyden. Hän paljasti hänen luonteessaan olevan taudinpesäkkeen. Muuta valistusta nuorukainen ei enää halunnutkaan. Hän oli palvonut sydämessään epäjumalaa; maailma oli hänen jumalansa. Hän tunnusti pitäneensä käskyt, mutta oli vailla sitä periaatetta, joka on niiden kaikkien henkenä ja elämänä. Hän ei todella rakastanut Jumalaa eikä ihmisiä. Tämän puuttuessa hän oli vailla kaikkea muutakin, mikä olisi tehnyt hänet soveliaaksi pääsemään sisälle taivaan valtakuntaan. Itse-rakkaudessaan ja maallisessa voitonhimossaan hän poikkesi taivaan periaatteista.” Kr. v. 289.

26.4. Perjantai, aamu

Matt. 18:24

”Kun tämä nuori hallitusmies tuli Jeesuksen luo, hänen vilpittömyytensä ja vakavuutensa miellytti Vapahtajaa. Hän »katsoi häneen ja rakasti häntä». Hän huomasi tämän nuorukaisen sellaiseksi, joka olisi voinut palvella vanhurskauden julistajana. Hän olisi hyväksynyt tämän kyvykkään ja jalon nuorukaisen yhtä mielellään kuin hän hyväksyi köyhät kalastajatkin, jotka nyt seurasivat häntä. Jos tämä nuori mies olisi kaikkine kykyineen antautunut pelastamaan sieluja, Kristus olisi voinut saada hänestä ahkeran ja menestyvän työntekijän.” Kr. v. 290.

26.4. Perjantai, ilta

Matt. 18:25

”Mutta nuorukaisen oli ensin hyväksyttävä opetuslapseuden ehdot. Hänen täytyi antautua varauksettomasti Jumalalle. Vapahtajan kutsuessa Matteus – samoin kuin Johannes, Pietari ja heidän toverinsa – »jätti kaikki, nousi ja seurasi häntä» (Luuk. 5:28). Samaa pyhittäytymistä vaadittiin myös nuorelta hallitusmieheltä. Eikä Kristus tässä vaatinut suurempaa uhria kuin minkä itse oli antanut. »Hän, vaikka oli rikas, tuli teidän tähtenne köyhäksi, että te hänen köyhyydestään rikastuisitte» (2Kor. 8:9). Nuoren miehen tarvitsi vain seurata Kristuksen jäljessä.” Kr. v. 290.

27.4. Sapatti, aamu

Sanl. 23:26

”Kristus katsoi tätä nuorta miestä ja toivoi hartaasti, että tämä olisi antanut hänelle sydämensä. Hän halusi lähettää hänet viemään siunattua sanomaa ihmisille. Sen tilalle, josta hän kehotti häntä luopumaan, Kristus tarjosi hänelle oman kumppanuutensa etuoikeutta. »Seuraa minua», hän sanoi. Tämän etuoikeuden olivat Pietari, Jaakob ja Johannes ilomielin vastaanottaneet. Myös tämä nuorukainen katseli Kristusta ihailien. Hän tunsii sydämessään, miten Vapahtaja veti häntä puoleensa. Mutta hän ei ollut valmis hyväksymään Vapahtajan uhrautuvaisuuden periaatetta. Hän valitsi mieluummin rikkautensa kuin Jeesuksen. Hän kaipasi kyllä iankaikkista elämää, mutta ei halunnut sydämeensä sitä epäitsekästä rakkautta, mikä yksin on elämää, ja murheellisena hän lähti pois Kristuksen luota.” Kr. v. 290.

27.4. Sapatti, ilta

Gal. 6:9

»Mutta Jeesus rupesi taas puhumaan ja sanoi heille: 'Lapset, kuinka vaikea onkaan niiden, jotka luottavat tavaraansa, päästä Jumalan valtakuntaan! Helpompi on kamelin käydä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan. Niin he hämmästyivät yhä enemmän.» Nyt he huomasivat, että vakava varoitus koski heitäkin. Vapahtajan sanat paljastivat, että hekin salaa kaipasivat valtaa ja rikkautta. Pahoin aavistuksin omasta kohtalostaan he huudahtivat: »Kuka sitten voi pelastua?» »Jeesus katsoi heihin ja sanoi: Ihmisille se on mahdotonta, mutta ei Jumalalle; sillä Jumalalle on kaikki mahdollista.»” Kr. v. 291.

28.4. Sunnuntai, aamu

Kol. 1: 12

”Yhtä hyvin rikkaille kuin köyhillekin kuuluvat Pyhän Hengen sanat: »Ettekö tiedä, ettette ole itsenne omat? Sillä te olette kalliisti ostetut» (1 Kor. 6: 19,20). Kun ihmiset uskovat tämän, he pitävät omaisuuttaan heille uskottuina varoina, joita tulee käyttää Jumalan lähemmin osoittamalla tavalla kadoksiin joutuneiden pelastamiseksi sekä antamaan lohtua kärsiville ja köyhille. Ihmiselle tämä on mahdotonta, sillä hän on sydämessään kiintynyt maalliseen aarteeseensa. Mammonan palvelukseen antautunut on kuuro inhimillisen hädän avunhuudoille. Mutta Jumalalle kaikki on mahdollista. Katselemalla Kristuksen verratonta rakkautta itsekäs sydän sulaa ja alistuu. Ja niin joutuu rikas sanomaan farisealaisen Sauluksen tavoin: »Mikä minulle oli voitto, sen minä olen Kristuksen tähden lukenut tappioksi. Niinpä minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla» (Pii. 3: 7, 8). Silloin he eivät lue mitään omakseen. Ilmielin he pitävät itseään Jumalan moninaisen armon huoneenhaltijoina ja hänen tähtensä kaikkien ihmisten palvelijoina.” Kr. v. 291.

28.4. Sunnuntai, ilta

Kol. 2:2, 3

”Pietari tointui ensimmäisenä Vapahtajan sanojen sisäisesti vakuuttavasta järkytyksestä. Tyytyväisenä hän muisteli, mistä kaikesta hän ja hänen veljensä olivat luopuneet Kristuksen tähden. »Katso», hän sanoi, »me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua.» Hän muisti nuoren hallitusmiehen saaman ehdollisen lupauksen: »Niin sinulla on oleva aarre taivaissa», ja siksi hän nyt kysyi, minkä korvauksen hän ja hänen toverinsa saivat uhrauksistaan.” Kr. v. 291.

29.4. Maanantai, aamu

Hebr. 11:24-26

”Vapahtajan vastaus ilahdutti suuresti noita Galilean kalastajia. Sen mukaan he saivat kunnian, joka ylitti heidän korkeimmatkin unelmansa: »Totisesti minä sanon teille: siinä uudestisyntymisessä, jolloin Ihmisen Poika istuu kirkkautensa valtaistuimella, saatte tekin, jotka olette minua seuranneet, istua kahdellatoista valtaistuimella ja tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa.» Ja hän lisäsi: »Ei ole ketään, joka minun tähteni ja evankeliumin tähden on luopunut talosta tai veljistä tai sisarista tai äidistä tai isästä tai lapsista tai pelloista, ja joka ei saisi satakertaisesti: nyt tässä ajassa taloja ja veljiä ja sisaria ja äitejä ja lapsia ja peltoja, vainojen keskellä, ja tulevassa maailmassa iankaikkista elämää.» Kr. v. 292.

29.4. Maanantai, ilta

Room. 12:1

”Mutta Pietarin kysymys: »Mitä me siitä saamme?» oli ilmaissut mielenlaadun, joka

korjaamattomana olisi tehnyt opetuslapset sopimattomiksi toimimaan Kristuksen lähettiläinä, sillä se oli palkkalaisen mielenlaatu. Vaikka Jeesus rakkaudellaan olikin vetänyt opetuslapsia voimakkaasti puoleensa, eivät he kokonaan olleet päässeet eroon farisealaisuudesta. He pitivät yhä kiinni siitä ajatuksesta, että saisivat tekojensa ansion mukaisen palkinnon. Itseen tehostaen ja kehuskellen he antautuivat keskinäisiin vertailuihin. Ja jos joku jossakin kohden jäi alakynteeseen, niin se vain paisutti toisten omahyväisyyttä.” Kr. v. 292.

30.4. Tiistai, aamu

Matt. 21:28, 29

”Jotta opetuslapset eivät menettäisi käsitystään evankeliumin periaatteista, Kristus esitti heille vertauksen siitä, miten Jumala kohtelee palvelijoitaan ja millä mielellä hän toivoo heidän työskentelevän hänen palveluksessaan. »Taivasten valtakunta», hän sanoi, »on perheenisännän kaltainen, joka varhain aamulla lähti ulos palkkaamaan työmiehiä viinitarhaansa.» Työnhaluisten oli tapana odotella toreilla, ja sinne työnantajat menivät palkkaamaan heitä palvelukseensa. Tässä tarkoituksessa vertauksen isäntä lähtee ulos useita kertoja päivän kuluessa. Varhain aamulla työhön otettujen kanssa hän sopi tietyistä päiväpalkasta; myöhemmin työhön tulleet jättivät palkkansa isännän harkinnan varaan.” Kr. v. 292.

30.4. Tiistai, ilta

Matt. 6:19-21

”Perheenisännän suhtautuminen viinitarhansa työntekijöihin kuvaa sitä, miten Jumala kohtelee ihmisperhettä. Se poikkeaa täysin ihmisten kesken vallitsevista tavoista. Maailman liiketoimissa palkka maksetaan työsuoritusten perusteella. Työntekijä odottaa saavansa palkkaa vain sen verran kuin hän työllään ansaitsee. Mutta vertauksissaan Kristus kuvailee valtakuntansa periaatteita, valtakunnan, joka ei ole tästä maailmasta. Häntä ei sido mikään inhimillinen käytäntö. Herra sanoo: »Minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne, eivätkä teidän tienne ole minun teitänne. Vaan niin paljon korkeampi kuin taivas on maata, ovat minun tieni korkeammat teidän teitänne ja minun ajatukseni teidän ajatuksianne» (Jes. 55: 8,9).” Kr. v. 293

TOUKOKUU

1.5. Keskiviikko, aamu

2. Kor. 13:11

”Vertauksessa ensiksi työhön tulleet sopivat tietyistä palkkasummasta, ja sen he saivat eivätkä mitään muuta. Myöhemmin työhön palkatut uskoivat isännän lupaukseen: »Mikä kohtuus on, sen minä annan teille.» He osoittivat luottavansa häneen, kun eivät kyselleet mitään palkasta. He luottivat hänen oikeamielisyyteensä ja tasapuolisuuteensa. Ja niin he eivät saaneetkaan palkkaa suorittamansa työn perusteella, vaan isännän anteliaan hyväntahtoisuuden mukaan.” Kr. v. 293.

1.5. Keskiviikko, ilta

Room. 5:8

”Samoin Jumala toivoo meidän luottavan häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman. Hän ei anna palkkaansa meidän ansiomme mukaan, vaan »sen iankaikkisen aivoituksen mukaisesti, jonka hän oli säättänyt Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme» (Ef. 3: 11). Niin »pelasti hän meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta, vaan laupeutensa mukaan» (Tiit. 3:5). Ja niille, jotka luottavat häneen, hän antaa »enemmän, monin verroin enemmän kuin kaikki, mitä anomme tai ymmärrämme» (Ef. 3:20).

2.5. Torstai, aamu

Joh. 9:4

”Ei työsuorituksen määrä eivätkä sen näkyvät tulokset ratkaise työn arvoa Jumalan silmissä, vaan se, millä mielellä työ tehdään. Ne, jotka tulivat viinitarhaan yhdennentoista hetken vaiheilla, olivat kiittollisia päästessään työhön. He kiittivät koko sydämestään häntä, joka oli hyväksynyt heidät, ja kun perheenisäntä päivän lopussa maksoi heille täyden päiväpalkan, he olivat kovin ihmeissään. He tiesivät, etteivät olleet ansainneet sellaista palkkaa. Ja heidän työnantajansa ilmeestä kuvastuva ystävällisyys teki heidät kovin iloisiksi. He eivät koskaan unohtaneet perheenisännän hyvyttä ja saamaansa runsasta korvausta. Näin käy myös syntisen, joka oman arvottomuutensa tuntien on tullut Mestarin viinitarhaan yhdennentoista hetken vaiheilla. Hänen palvelusaikansa näyttää niin lyhyeltä ja hänestä tuntuu, ettei hän ansaitse palkkaansa, mutta hän on kovin iloinen siitä, että Jumala on hyväksynyt hänet. Hän työskentelee nöyryn, luottavaisin mielin ja kiittollisena siitä etuoikeudesta, että saa olla Kristuksen työtoverina. Tällaiselle mielelle Jumala antaa arvoa.” Kr. v. 293, 294.

2.5. Torstai, ilta

2. Kor. 11:28, 29

”Herra toivoo meidän lepäävän hänessä kyselemättä palkkamme määrää. Kun Kristus pysyy sydämessä, ei palkan ajattelemisen ole tärkeintä. Se ei ole palveluksemme vaikuttimena. Toisaalta meidän pitäisi kyllä antaa arvoa saamallemme korvauksellekin. Jumala toivoo meidän arvostavan hänen lupaamiaaan siunauksia. Mutta hän ei halua meidän innokkaasti havittelevan palkkiota eikä vaativan korvausta jokaisesta tehtävästä. Innokkaammin kuin pyrimme saamaan palkkaa meidän pitäisi pyrkiä tekemään oikein, vaikka meillä ei olisi siitä mitään tuloja. Rakkauden Jumalaan ja lähimmäisiimme pitäisi olla vaikuttimenamme.” Kr. v. 294.

3.5. Perjantai, aamu

Room. 9:15

”Kun viinitarhan työntekijät »saiivat kukin denarin», niin varhain aamulla työhön tulleet loukkaantuivat. Olivathan he olleet työssä täydet kaksitoista tuntia, joten heidän mielestään oli oikein, että he saisivat enemmän kuin ne, jotka olivat olleet työssä vain yhden tunnin ja lisäksi päivän viileänä aikana. »Nämä viimeiset ovat tehneet työtä vain yhden hetken», he sanoivat, »ja sinä teit heidät meidän vertaisiksemme, jotka olemme kantaneet päivän kuorman ja helteen.» »Ystäväni», hän sanoi eräälle heistä, »en minä tee sinulle vääryyttä; etkö sopinut minun kansani denarista? Ota omasi ja mene. Mutta minä tahdon tälle viimeiselle antaa saman verran kuin sinullekin. Enkö saa tehdä omallani, mitä tahdon? Vai onko silmäsi nurja sen tähden, että minä olen hyvä?» »Näin viimeiset tulevat ensimmäisiksi ja ensimmäiset viimeisiksi, [sillä useat ovat kutsutut, mutta harvat valitut].»” Kr. v. 294, 295.

3.5. Perjantai, ilta

Room. 9:23, 24

”Vertauksen ensimmäiset työntekijät kuvaavat niitä, jotka palvelustensa perusteella vaativat itselleen suurempia etuuksia kuin toisille. He ryhtyvät työhönsä omahyväisesti eivätkä paneudu siihen epäitsekästi ja uhrautuvasti. He ovat ehkä kaiken ikänsä tunnustautuneet Jumalan palvelijoiksi ja kenties olleet etunenässä kestävässä vaikeuksia, puutteita ja koetuksia. Tämän perusteella he katsovat ansainneensa suuren palkan. He ajattelevat enemmän palkkaa kuin sitä etuoikeutta, että saavat olla Kristuksen palvelijoita. Heidän mielestään heille pitäisi antaa työnsä ja uhraustensa perusteella enemmän arvoa kuin

toisille, ja koska tätä vaatimusta ei hyväksytä, he loukkaantuvat.” Kr. v. 295.

4.5. Sapatti, aamu

Room. 12:2

”Jos he olisivat työssään osoittaneet rakastavaa, luottavaista mielenlaatua, he olisivat edelleenkin ensimmäisiä, mutta heidän valittava ja ruikuttava asenteensa ei ole Kristuksen kaltainen, vaan osoittaa heidän olevan epäluotettavia. Se osoittaa, että he ajattelevat vain omaa etuaan luottamatta Jumalaan, ovat kateellisia ja kaunaakantavia veljilleen. Herran hyvyys ja anteliaisuuskin saa heidät vain napolisemaan. Näin he ilmaisevat, ettei heillä ole mitään sydämen yhteyttä Jumalaan. He eivät tunne iloa työtoveruudesta Mestarin kanssa.” Kr. v. 295.

4.5. Sapatti, ilta

Matt. 20:10, 11

”Jumalalle ei mikään ole niin vastenmielistä kuin tällainen ahdashenkinen, itsekeskeinen mielenlaatu. Hän ei voi toimia sellaisten kanssa, joissa nämä ominaisuudet ilmenevät. He ovat tunnottomia hänen Henkensä vaikutukselle. Juutalaiset oli ensiksi kutsuttu Herran viinitarhaan, ja siitä syystä he olivat ylpeitä ja itsevanhurskaita. He katsoivat pitkien palvelusvuosiensa oikeuttavan heidät saamaan suuremman palkan kuin toiset. Heitä ärsytti tavattomasti, jos joku vain vihjäisikin, että pakanoille myönnettäisiin samoja etuoikeuksia kuin heille Jumalan valtakunnan asioissa.” Kr. v. 295.

5.5. Sunnuntai, aamu

Matt. 20:12-15

”Kristus varoitti niitä opetuslapsia, jotka hän ensiksi oli kutsunut seuraajikseen, etteivät he eksyisi samaan pahuuteen. Hän käsitti, että itsevanhurskas mielenlaatu tulisi olemaan seurakunnan heikkoutena ja kirouksena. Ihmiset luulisivat voivansa tehdä jotakin ansaitakseen paikan taivaan valtakunnassa. He kuvittelisivat, että kun heissä ensin olisi tapahtunut tiettyä edistymistä, sitten Herra tulisi heidän avukseen. Ja niin olisi koko asiassa omalla minällä suuri osuutensa ja Jeesuksella pieni. Monet vähänkin edistyneet pöyhkeilisivät ja pitäisivät itseään muita parempina. He olisivat alttiita imartelulle ja pahastuisivat, ellei heitä pidettäisi tärkeimpinä. Tältä vaaralta Kristus koettaa varjella opetuslapsiaan.” Kr. v. 295, 296.

5.5. Sunnuntai, ilta

Ef. 2:8

”Kaikki oman ansion kehuskelu on sopimatonta. »Älköön viisas kerskatko viisaudestansa, älköön väkevä kerskatko väkevyydestänsä, älköön rikas kerskatko rikkaudestansa; vaan joka kerskaa, kerskatkoon siitä, että hän on ymmärtäväinen ja tuntee minut: että minä, Herra, teen laupeuden, oikeuden ja vanhurskauden maan päällä. Sillä senkaltaisiin minä mielistyn, sanoo Herra» (Jer. 9: 23,24). Palkkaa ei anneta teoista, ettei kukaan kerskaisi, vaan kaikki tulee armosta.” Kr. v. 296.

6.5. Maanantai, aamu

Room. 4:1-5

”Siksi ei kukaan pääse kerskaamaan, eikä kenenkään tarvitse kadehtia. Kukaan ei ole toistaan etuoikeutetumpi, eikä yksikään voi väittää ansainneensa palkkaansa. Niin ensimmäiset kuin viimeisetkin saavat osuutensa suuresta iankaikkisesta palkasta, ja ensimmäisten pitäisi ilomielin lausua viimeiset tervetulleiksi. Joka kadehtii toisen palkkaa, unohtaa itse olevansa pelastettu vain armosta. Vertaus työntekijöistä varoittaa kaikesta kateudesta ja kaunasta. Rakkaus iloitsee totuudesta eikä ryhdy mihinkään vertailuihin. Se,

jolla on tätä rakkautta, vertaa ainoastaan Kristuksen rakastettavuutta omaan epätäydelliseen luonteeseensa.” Kr. v. 296.

6.5. Maanantai, ilta

Ef. 4:12, 13

”Tämä vertaus varoittaa kaikkia työntekijöitä, olkoonpa heidän palvelusaikansa miten pitkä tahansa ja heidän työsuorituksensa miten runsas tahansa, että elleivät he rakasta veljiään ja ole nöyriä Jumalan edessä, eivät he ole mitään. Itsekorotuksella ei ole mitään tekemistä uskonnon kanssa. Joka etsii vain omaa kunniaansa, huomaa jäävänsä vaille sitä armoa, mikä yksin voi tehdä hänet tehokkaaksi Kristuksen palveluksessa. Työ kärsii aina, kun ylpeydelle ja itsettytyväisyydelle annetaan sijaa.” Kr. v. 297.

7.5. Tiistai, aamu

2. Kor. 9:13

”Ei työaikamme pituus, vaan halukkuutemme ja uskollisuutemme tekee työemme kelpolliseksi Jumalalle. Kaikessa palveluksessamme vaaditaan täyttä antaumusta. Vähäisimmänkin velvollisuuden täyttäminen vilpittömästi ja itsensä unohtaen on Jumalalle mieluisampaa kuin suurinkin itsekkyyden pilaama työsuoritus. Hän tarkkaa, kuinka paljon meissä on Kristuksen henkeä ja miten paljon Kristuksen kaltaisuutta ilmenee työssämme. Hän antaa suuremman arvon rakkaudelle ja uskollisuudelle, jota osoitamme työssämme, kuin sille, miten paljon teemme työtä. Vain silloin kun itsekkyyks on kukistettu, kun taistelu etusijoista on laantunut, kun sydän uhkuu kiitollisuutta ja rakkaus sulostuttaa elämän – vain silloin Kristus pysyy sydämessä ja meidät hyväksytään Jumalan työtovereiksi.” Kr. v. 297.

7.5. Tiistai, ilta

2. Kor. 10:5

”Uskolliset työntekijät eivät pidä työtään raadantana, vaikka se olisi miten koettelevaa. He ovat valmiit ahertamaan ja olemaan käytettävissä. Heille työ on hauskaa ja he tekevät sitä ilomielin. Ilo Jumalassa ilmenee Jeesusuksen Kristuksen kautta. Heidän ilonaan on se, mikä oli Kristuksenkin ilona: »Että minä teen lähettäjäni tahdon ja täytän hänen tekonsa» (Joh. 4:34). He ovat yhteistyössä kirkkauden Herran kanssa. Tämä ajatus lievittää kaiken uurastuksen, vahvistaa tahdon ja terästää mielen kestäämään kaiken, mitä tapahtuneekin. Kun he työskentelevät epäitsekästi jalostuen osallisuudesta Kristuksen kärsimyksiin, yhtyen hänen myötätuntoisuuteensa ja ollen hänen kanssaan yhteistyössä, he osaltaan auttavat hänen iloaan leviämään hyökyaallon tavoin ja tuottavat kunniaa ja kiitosta hänen pyhälle nimelleen.” Kr. v. 297.

8.5. Keskiviikko, aamu

2. Kor. 10:18

”Tällaista on kaiken oikean Jumalan palvelemisen henki. Tämän mielialan puuttuessa monet, jotka näyttävät olevan ensimmäisiä, tulevat viimeisiksi, kun taas ne, joilla tämä mieli on, tulevat ensimmäisiksi, vaikka heitä pidettäisiin viimeisinä. Monet Kristukselle jättäytyneet ovat sitä mieltä, että heiltä puuttuu tilaisuuksia suureen työhön tai suuriin uhrauksiin hänen palveluksessaan. Nämä voivat saada lohtua siitä ajatuksesta, ettei marttyyriin alistuvaisuuden tarvitse välttämättä olla Jumalan eniten arvostamaa. Ehkei taivaan kirjoissa myöskään pidetä ylimpänä lähetyssaarnaajaa, joka päivittäin joutuu kasvokkain vaarojen ja kuoleman kanssa. Kun joku on kristitty yksityiselämässään, päivittäin Jumalalle antautuneena, vilpittömänä ja ajatuksiltaan puhtaana, sävyisänä vaikeuksissakin, uskovaisena ja hurskaana, uskollisena vähimmäissakin sekä kotielämässä Kristuksen luonnetta edustavana - sellainen voi Jumalan

silmissä olla arvokkaampi kuin maailmankuulu lähetyssaarnaaja tai marttyyri.” Kr. v. 298.

8.5. Keskiyö, ilta

1. Sam. 16:7

”Oi, miten eri tavoin Jumala ja ihmiset arvioivatkaan luonnetta. Jumala näkee asianomaisen torjuneen monia kiusauksia, joista maailma ja lähiystävätkään eivät tiedä mitään – kotioloissa, sisäisesti kohdattuja kiusauksia. Hän näkee, miten ihminen sydämestään nöyryty nähdessään oman heikkoutensa tai vilpittömästi katuu jopa pahaa ajatustakin. Hän näkee, kuka on kokosydämisesti antautunut hänen palvelukseensa. Hän on huomannut jokaisen omaa minää vastaan käydyn taistelun, joka on kääntynyt voitoksi. Kaiken tämän Jumala ja enkelit tietävät, ja »muistokirja kirjoitetaan hänen edessään niiden hyväksi, jotka Herraa pelkäävät ja hänen nimensä kunniaa pitävät» (Mal.3: 16).” Kr. v. 298.

9.5. Torstai, aamu

Ps. 118:25

”Menestymisen salaisuus ei ole oppineisuudessamme, asemassamme, taidoissamme tai meille uskotuissa kyvyissämme eikä ihmisen tahdossa. Kun tunnemme oman teottomuutemme, meidän tulee mietiskellä Kristusta, ja hänen avullaan, joka on kaiken voiman ja kaiken ajatuksen ydin, voi altis ja kuuliainen saada voiton toisensa jälkeen. Jos yksinkertaisesti uskoen seuraamme Kristusta, emme tule pettymään palkkaamme, jääköönpa palvelusaikamme miten lyhyeksi tahansa tai olkoonpa työmme miten vaatimatonta hyvänsä. Heikoin ja vähäisinkin voi saada sen, mitä suurin ja viisainkaan ei pysty ansaitsemaan. Taivaan kultaportti ei avaudu omahyväiselle. Sen salpa ei kohoa sydämeltään ylpeän edessä. Mutta ikuiset portit avautuvat selko selälleen pienen lapsen ujosta kosketuksesta. Autuas on oleva armon palkka niille, jotka vilpittömästi uskoen ja rakastaen ovat olleet mukana Jumalan työssä.” Kr. v. 298.

9.5. Torstai, ilta

Matt. 25:1

”Kristus istuu opetuslastensa kanssa öljymäellä. Aurinko on laskenut vuorten taakse, ja taivas verhoutuu illan varjoihin. Niistä erottuu selvästi muuan asuintalo, joka on kirkkaasti valaistu aivan kuin jotakin juhlaa varten. Sen aukoista tulvii ulos valoa, ja talon edustalla odotteleva seurue viittaa hääkulkueen läheiseen tuloon. Idässä pidetään häät monin paikoin illalla. Ylkämies lähtee noutamaan morsiantaan ja tuomaan hänet kotiinsa. Soihtujen valossa morsiamen saattokulkue siirtyy hänen isänsä talosta sulhasen taloon, missä juhla on valmistettu kutsuvieraille. Ryhmä, jota Kristus katselee, odottaa morsiuksaaton tuloa liittyäkseen kulkueeseen.” Kr. v. 299.

10.5. Perjantai, aamu

Matt. 25:13

”Morsiamen kotitalon lähellä seisoskelee kymmenen nuorta neitosta valkoisissa viitoissaan. Kullakin on palava lamppu ja pieni öljyastia. Kaikki odottavat innokkaasti ylkämiehen tuloa, mutta hän viipyy. Tunti toisensa jälkeen kuluu, ja odottajat alkavat väsyä ja vaipua uneen. Keskiyöllä kuullaan huuto: »Katso, ylkä tulee! Menkää häntä vastaan.» Nukahtaneet heräävät äkkiä ja hypähtävät jalkeille. He näkevät soihtujen valaiseman kulkueen etenevän iloisen soitannon saattelemana. He erottavat joukosta sulhasen ja morsiamen äänen. Nuo kymmenen neitoa ottavat lamppunsa ja alkavat laittaa niitä kuntoon ehättääkseen matkaan. Mutta viisi ei ollut varannut astioihinsa öljyä, sillä he eivät arvanneet odottelun venyvän näin pitkäksi. Hädissään he nyt pyytävät viisaammilta tovereiltaan: »Antakaa meille öljyä, sillä meidän

lamppumme sammuvat.» Mutta nuo toiset viisi ovat tyhjentäneet astiansa kunnostaessaan äsken lamppunsa.” Kr. v. 299.

10.5. Perjantai, ilta

Sak. 4:1-6,12-14

”Nuo kaksi odottavaa ryhmää kuvaavat kahta ihmisluokkaa, jotka tunnustuksensa mukaan odottavat Herraansa. Heitä kutsutaan neitsyeiksi, koska he tunnustavat puhdasta uskoa. Lamput tarkoittavat Jumalan sanaa. Psalmista sanoo: »Sinun sanasi on minun jalkaini lamppu ja valkeus minun tielläni» (Ps. 119: 105). öljy kuvaa Pyhää Henkeä. Näin kuvataan Henkeä Sakarian näyssä: »Herran enkeli, joka puhutteli minua, palasi ja herätti minut, niinkuin joku herätetään unestansa. Ja hän sanoi minulle: 'Mitä sinä näet?' Minä vastasin: 'Minä näen, katso: lampunjalka, kokonansa kultaa, ja sen yläpuolella sen öljyastia, ja lampunjalassa sen seitsemän lamppua, ja seitsemän öljyputkea lamppuihin, jotka ovat siinä ylimpänä. Ja kaksi öljypuuta sen ääressä, toinen öljyastian oikealla, toinen vasemmalla puolella.' Minä lausuin ja sanoin näin enkelille, joka puhutteli minua: 'Mitä nämä ovat, Herra?' Ja hän lausui ja sanoi minulle näin: 'Tämä on Herran sana Serubbaabelille, näin kuuluva: Ei sotaväellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni, sanoo Herra Sebaot.'” Kr. v. 300.

11.5. Sapatti, aamu

2. Moos. 35:8

”Kahdesta öljypuusta kultainen öljy valui kultaisia putkia myöten lampunjalan öljyastiaan ja siitä pyhäkköä valaiseviin kultaisiin lamppuihin. Samoin Jumalan luona olevista pyhistä hänen Henkensä vuotaa inhimillisiin välineisiin, jotka ovat pyhittäytyneet hänen palvelukseensa. Kahden öljyllä voidellun tehtävänä on välittää Jumalan kansalle sitä taivaallista armoa, joka yksin voi tehdä hänen sanansa heidän jalkainsa lampuksi ja valkeudeksi heidän tiellensä.” Kr. v. 300, 301.

11.5. Sapatti, ilta

Joh. 3:3

”Vertauksessa kaikki kymmenen neitsyttä lähtivät ylkää vastaan. Kaikilla oli lamput ja öljyastiat. Jonkin aikaa heidän välillään ei havaittu mitään eroa. Samoin on oleva seurakunnassa, joka elää juuri vähän ennen Kristuksen toista tulemistä. Kaikki tuntevat Raamatun. Kaikki ovat kuulleet sanoman Kristuksen pikaisesta tulosta ja odottavat luottavaisesti hänen ilmestymistään. Mutta kuten vertauksessa, niin käy nytkin. Odotuksen jatkuessa usko joutuu koetukselle; ja kun kuullaan huuto: »Katso, ylkä tulee! Menkää häntä vastaan», monet eivät olekaan valmiita. Heillä ei olekaan öljyä lamppunsa astioissa. Heiltä puuttuu Pyhää Henkeä.” Kr. v. 301.

12.5. Sunnuntai, aamu

Ps. 51:13

”Ilman Jumalan Henkeä ei hänen sanansa tuntemus hyödytä mitään. Ellei totuuden teoriassa ole mukana Pyhää Henkeä, ei se voi virvoittaa sielua eikä pyhittää sydäntä. Raamatun käskyt ja lupaukset voidaan hyvinkin tuntea, mutta ellei Jumalan Henki pääse istuttamaan totuutta sydämeen, ei tapahdu luonteen muutosta. Ilman Hengen valistusta ihmiset eivät pysty erottamaan totuutta valheesta, ja he lankeavat saatanan taitavasti laatimiin kiusauksiin.” Kr. v. 301.

12.5. Sunnuntai, ilta

2. Kor. 3:18

”Tyhmien neitsyeiden kuvaamat ihmiset eivät ole tekopyhiä. He kunnioittavat totuutta, ovat levittäneet sitä ja viihtyvät totuuteen uskovien seurassa, mutta he eivät ole päästäneet Pyhää

Henkeä vaikuttamaan itsessään. He eivät ole kaatuneet Kallioon, Kristukseen Jeesukseen, niin että heidän vanha luontonsa olisi ruhjoutunut. Tätä ihmisluokkaa kuvaavat myös kallioperän kuulijat. He ottavat sanan heti ilolla vastaan, mutta eivät omaksu sen periaatteita. Sen vaikutus ei ole pysyvää. Henki vaikuttaa ihmisen sydämeen ja hänen toivomuksestaan ja suostumuksellaan istuttaa häneen uuden luonnon, mutta tyhmien neitsyeiden kuvaamat ihmiset ovat tyytyneet pinnalliseen vaikutukseen. He eivät tunne Jumalaa. He eivät ole tutkineet hänen luonnettaan eivätkä olleet yhteydessä häneen. Siksi he eivät osaa luottaa eivätkä katsoa häneen jäädäkseen eloon.” Kr. v. 301

13.5. Maanantai, aamu

Matt. 15:8

”Heidän jumalanpalvelemisensa rappeutuu pelkäksi muodoksi. »He tulevat sinun luoksesi joukoittain, istuvat edessäsi minun kansanani ja kuuntelevat sinun sanojasi, mutta he eivät tee niitten mukaan, sillä he osoittavat rakkautta suullansa, mutta heidän sydämensä kulkee väärän voiton perässä» (Hes. 33: 31). Apostoli Paavali mainitsee tämän niiden erikoispiirteeksi, jotka elävät juuri vähän ennen Kristuksen toista tulemistä. Hän sanoo: »Viimeisinä päivinä on tuleva vaikeita aikoja. Sillä ihmiset ovat silloin itserakkaita, – – hekumaa enemmän kuin Jumalaa rakastavia; heissä on juma-lisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman» (2 Tim. 3: 1–5).” Kr. v. 302.

13.5. Maanantai, ilta

Hes. 14:20

”Tämä on se ihmisluokka, jonka kuullaan vaaran aikana sanovan: »Nyt on rauha, ei hätää mitään» (1 Tess. 5: 3). He tuudittautuvat huolettomaan varmuuteen eivätkä uneksikaan vaarasta. Kun he havahtuvat horroksestaan, he huomaavat puutteensa ja pyytävät toisia täyttämään sen, mutta hengellisissä asioissa ei kukaan voi täyttää toisen vajavuutta. Jumala on tarjonnut armoaan lahjaksi jokaiselle. Kaikille on kaikunut evankeliumin sanoma: »Joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi» (Ilm. 22:17). Mutta luonnetta ei voida siirtää toiselle. Kukaan ei voi uskoa toisen puolesta. Kukaan ei voi vastaanottaa Henkeä toista varten eikä kukaan voi siirtää toiselle luonnetta, joka on Hengen työskentelyn tulosta.” Kr. v. 302.

14.5. Tiistai, aamu

Jer. 8:20

”Kriisiaika ilmaisee luonteen. Kun vakava ääni julisti keskiyöllä: »Katso, ylkä tulee! Menkää häntä vastaan» ja uniset neitsyet havahtuivat toruksistaan, silloin nähtiin, kuka oli valmistautunut tilaisuutta varten. Molemmat ryhmät yllättyivät, mutta toinen niistä oli varautunut yllätykseenkin, mutta toinen ei ollut sillä tavoin valmistautunut. Samoin nykyisinkin jokin äkillinen ja odottamaton onnettomuus, jokin tilanne, jossa asianomainen joutuu olemaan kasvokkain kuoleman kanssa, ilmaisee onko hänellä todellista uskoa Jumalan lupauksiin. Se osoittaa, ylläpitääkö armo häntä. Suuri lopullinen koetus tulee ihmisen koetusajan lopussa, jolloin on liian myöhäistä täyttää hänen sydämensä tarvetta.” Kr. v. 302.

14.5. Tiistai, ilta

1 Kor. 2:11

”Nuo kymmenen neitsyttä odottavat tämän maan historian ehtooajassa. Kaikki he väittävät olevansa kristittyjä. Kaikki he ovat kuulleet kutsun, heillä on nimi ja lamppu, ja kaikki tunnustavat palvelevansa Jumalaa. Näköjään kaikki odottavat myös Kristuksen tuloa. Mutta viisi ei ole valmistautunut. Viisi tulee hämmästyneenä ja kauhistuneena jäämään juhlapaikan

ulkopuolelle. Viimeisenä päivänä moni pitää itseään kelvollisena pääsemään Kristuksen valtakuntaan ja sanoo: »Mehän söimme ja joimme sinun seurassasi, ja meidän kaduillamme sinä opetit.» »Herra, Herra, emmekö me sinun nimesi kautta ennustaneet ja sinun nimesi kautta ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimesi kautta tehneet monta voimallista tekoa?» Mutta heille vastataan: »Minä sanon teille: en tiedä, mistä te olette. Menkää pois minun tyköäni» (Luuk. 13: 26,27; Matt. 7:22). He eivät ole täällä eläneet Kristuksen yhteydessä, ja siksi he eivät osaa taivaan kieltä, ja sen ilot ovat heille outoja.» Kr. v. 303.

15.5. Keskiviikko, aamu

Jes. 57:15

»Surullisimmat kaikista sanoista, joita ihmiskorvin koskaan on kuultu, ovat nuo tuomion sanat: »Minä en tunne teitä.» Hengen yhteys, jota olet väheksynyt, voisi yksin päästää sinut hääjuhlassa iloitsevien joukkoon. Nyt et voi olla mukana tuossa juhlassa. Nyt sen valo lankeaisi sokeille silmille ja sen soitanto kuuroille korville. Sen rakkaus ja ilo eivät herättäisi mitään riemullista vastakaikua maailman turruttamassa sydämessä. Oma sopimattomuutesi taivaan seuraan sulkee sinut sieltä pois. Emme voi käydä valmiina Herraa vastaan, jos vasta herätessämme huutoon: »Katso, ylkä tulee!» koetamme saada tyhjat lamppumme täytetyiksi. Emme mitenkään voi tulla soveliaiksi hänen taivaalliseen seuraansa, jos täällä elämme erossa hänestä.» Kr. v. 303.

15:5. Keskiviikko, ilta

Ef. 3:16

»Vertauksen viisailla neitsyeillä oli öljyä lamppujensa säiliöissä. Niinpä niiden liekit pysyivät kirkkaina koko pitkän yövalvomisen ajan. Lamput levittivät valoaan yljän kunniaksi. Pimeydessä loistaessaan ne valaisivat tietä hänen kotiinsa, hääjuhlaan. Samoin tulee Kristuksen seuraajien levittää valoaan maailman pimeyteen. Pyhän Hengen välityksellä Jumalan sana valaisee päästessään muuttavana voimana vaikuttamaan vastaanottajansa elämässä. Pyhä Henki kehittää ihmisissä Jumalan ominaisuuksia istuttamalla heidän sydämeensä hänen sanansa periaatteita. Hänen seuraajiensa tulee ilmaista hänen kirkkautensa valo — hänen luonnettaan. Näin heidän tulee kirkastaa Jumalaa ja valaista polkua Yljän kotiin, Jumalan kaupunkiin, Karitsan hääjuhlaan.» Kr. v. 303, 304.

16.5. Torstai, aamu

Matt. 24:37

»Ylkämiehen tulo tapahtui keskiyöllä — vuorokauden pimeimpänä aikana. Samoin Kristuksen tuleminen tapahtuu tämän maan historian synkimpänä aikana. Nooan ja Lootin päivät ovat rinnastettavissa siihen maailman tilaan, mikä vallitsee juuri vähän ennen Ihmisen Pojan tuloa. Raamattu ennustaa tästä ajasta, että silloin saatana tulee vaikuttamaan kaikella voimallaan ja kaikilla vääryyden viettelyksillä» (2 Tess. 2: 9,10). Hänen toimintansa ilmenee selvästi nopeasti lisääntyvänä pimeytenä, moninaisina vääryyksinä, harhaoppeina ja eksytyksinä näinä viimeisinä päivinä.» Kr. v. 304.

16.5. Torstai, ilta

Jes. 58:10

»Saatana ei ainoastaan saa maailmaa kiedotuksi pauloihinsa, vaan levittää eksytyksensä hapatusta myös Herraamme Jeesta Kristusta tunnustaviin kirkkoihin. Suuri luopumus kehittyi pimeäksi kuin keskiyö, »mustaksi niinkuin karvainen säkkipuku» (Ilm. 6: 12). Tuona koetuksen ja itkun yönä Jumalan kansa joutuu vainotuksi totuuden tähden. Mutta tuosta synkästä yöstä tulee loistamaan Jumalan valo. Jumala sanoo: »Loistakoon valkeus

pimeydestä» (2 Kor. 4:6). Kun »maa oli autio ja tyhjä, ja pimeys oli syvyyden päällä, Jumalan Henki liikkui vetten päällä. Ja Jumala sanoi: Tulkoon valkeus.' Ja valkeus tuli» (1 Moos. 1: 2, 3). Samoin kuullaan hengellisen pimeyden yönä Jumalan sana: »Tulkoon valkeus.» Kansalleen hän sanoo: »Nouse, ole kirkas, sillä sinun valkeutesi tu-lee, ja Herran kunnia koittaa sinun ylitsesi» (Jes. 60: 1). »Sillä katso», sanoo Raamattu, »pimeys peittää maan ja syn-keys kansat, mutta sinun ylitsesi koittaa Herra, ja sinun ylläsi näkyy hänen kunniansa» (Jae 2).” Kr. v. 304.

17.5. Perjantai, aamu

Jes. 58:8

”Ihmisillä on Jumalasta väärä käsitys, ja se peittää maailman pimeydellään. Ihmiset menettävät hänen luonteensa tuntemuksen. Sitä on ymmärretty ja tulkittu väärin. Tänä aikana tulee julistaa Jumalalta saatua sanomaa, joka vaikutuksellaan valaisee ja voimallaan pelastaa. Hänen luonteensa on tehtävä tunnetuksi. Maailman pimeyteen on levitettävä hänen kirkkautensa valoa, hänen hyvytensä, armonsa ja totuutensa valoa. Profeetta Jesaja kuvailee tätä työtä seuraavin sanoin: »Jerusalem, sinä ilosanoman tuoja. Korota, älä pelkää, sano Juudan kaupungeille: 'Katso, teidän Jumalanne!' Katso, Herra, Herra, tulee voimallisena, hänen käsivartensa vallitsee. Katso, hänen palkkansa on hänen mukansa, hänen työnsä ansio käy hänen edellensä» (Jes. 40: 9,10).” Kr. v. 305.

17.5. Perjantai, ilta

Matt. 5:16

”Yljän tuloa odottavien tulee sanoa ihmisille: »Katso, teidän Jumalanne!» Armollisen valon viimeiset säteet ja maailmalle julistettava viimeinen armonsanoma on hänen rakastavan luonteensa ilmoittamista. Jumalan lasten tulee ilmaista hänen kirkkauttaan. Heidän tulee omassa elämässään ja luonteessaan ilmentää, mitä Jumalan armo on tehnyt heidän hyväkseen. Vanhurskauden auringon valon on päästävä loistamaan hyvinä tekoina – totuuden sanoina ja pyhyden tekoina.” Kr. v. 305.

18.5. Sapatti, aamu

Joh. 11:9

”Kristus, Isän kirkkauden säteily, tuli maailmaan sen valona. Hän tuli ilmaisemaan Jumalan ihmisille, ja hänestä on kirjoitettu, että Jumala voiteli hänet »Pyhällä Hengellä ja voimalla» ja että hän »vaelsi ympäri ja teki hyvää» (Ap.t. 10: 38). Nasaretin synagoogassa hän kerran sanoi: »Herran Henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan evankeliumia köyhille; hän on lähettänyt minut saarnaamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään sorretut vapauteen, saarnaamaan Herran otollista vuotta» (Luuk. 4: 18,19). Tämän työn hän uskoi myös opetuslastensa tehtäväksi.” Kr. v. 305.

18.5. Sapatti, ilta

Hes. 34:16

”Jumalan kirkkauden tulee siis päästä loistamaan hengellisen pimeyden yöhön siten, että hänen seurakuntansa nostaa maahan vaipuneita ja lohduttaa murheellisia. Ympäriämme kuuluu kaikkialta surun valtaan joutuneen maailman valituksia. Joka taholla on puutteenalaisia ja ahdistettuja. Meidän tulee lievittää ja helpottaa elämän vaikeuksia ja kärsimyksiä. Käytännöllinen työ on paljon tehokkaampaa kuin pelkkä saarnaaminen. Meidän tulee antaa ruokaa nälkäisille, vaatteita alastomille ja suojaa kodittomille. Ja meitä kehoitetaan tekemään enemmänkin kuin tämä. Vain Kristuksen rakkaus voi täyttää sielun tarpeet. Jos Kristus pysyy meissä, silloin sydämemme on täynnä jumalallista myötätuntoa. Silloin hartaan, Kristuksen kaltaisen rakkauden suljetut lähteet puhkeavat virtailemaan.” Kr.

v. 305, 306.

19.5. Sunnuntai, aamu

Jer. 8: 22

”Jumala ei kehota meitä vain antamaan lahjojamme tarvitseville, vaan hymyilemään, puhumaan toiveikkaasti ja tervehtimään ystävällisin kädenpuristuksin. Parantaessaan sairaita Kristus lasi kätensä heidän päälleen. Samoin meidän pitäisi päästä läheiseen kosketukseen niiden kanssa, joita koetamme auttaa. Monet ovat menettäneet toivonsa. Saata heidät jälleen päivänpaisteeseen. Monet ovat menettäneet rohkeutensa. Puhu heille rohkaisevasti. Rukoile heidän puolestaan. Sitten on niitä, jotka tarvitsevat elämän leipää. Lue heille Jumalan sanasta. Monilla on sielunsairautta, jota mikään mainen lääke ei voi lievittää eikä lääkäri parantaa. Rukoile näiden sielujen puolesta; tuo heidät Jeesuksen luo. Kerro heille, että Gileadissa kyllä on balsamia ja Parantaja.” Kr. v. 306.

19.5. Sunnuntai, ilta

Matt. 24:14

”Valo on siunaus, maailmanlaajuinen siunaus. Se jakaa aarteitaan kiittämättömälle, epäpyhälle ja moraalittomalle maailmalle. Samoin on myös vanhurskauden auringon valon päästävä paistamaan. Koko maa, joka nyt on synnin, surun ja tuskan pimeydessä, on valistettava Jumalan rakkauden tuntemuksella. Taivaan valtaistuimelta loistavaa valoa ei saa ehkäistä miltään oppisuunnilta eikä ihmisluokilta. Toivon ja armon sanoma on vietävä maan ääriin. Kuka vain haluaa, saa antautua Jumalan turviin ja tehdä rauhan hänen kanssaan. Keskiyön pimeys ei saa enää peittää pakanoita. Synkkyyden on väistyttävä vanhurskauden auringon kirkkaiden säteiden tieltä. Helvetin valta on murrettu.” Kr. v. 306.

20.5. Maanantai, aamu

1. Tess. 1:6, 7

”Mutta kukaan ei voi antaa toiselle, mitä ei itse ole saanut. Jumalan työssä ei ihmiskeinoin aikaasaada mitään. Kukaan ei voi omin avuin tehdä itseään Jumalan valon kantajaksi. Pyhäkölamput saivat jatkuvasti kirkkaan ja loistavan valonsa kultaisesta öljystä, jota taivaalliset sanansaattajat vuodattivat kultaisiin putkiin valumaan kultaisesta öljyastiasta lampuihin. Samoin ihminen pystyy levittämään valoa vain siten, että Jumala jatkuvasti vuodattaa hänelle rakkauttaan. Kaikkien niiden sydämeen, jotka ovat uskonyhteydessä Jumalaan, vuotaa runsaasti rakkauden kultaöljyä loistamaan heistä edelleen hyvinä tekoina ja todellisena, kokosydämisenä jumalanpalveluksena.” Kr. v. 306, 307.

20.5. Maanantai, ilta

Jaak. 1:17

”Kaikki taivaan annit sisältyvät Pyhän Hengen suureen ja äärettömään lahjaan. Ei Jumala mitenkään rajoita armonsa runsautta vuotamasta maata kohti, ihmisille. Kaikki täytyisivät hänen Hengellään, jos vain olisivat vastaanottavaisia. Jokaisen sielun etuoikeutena on toimia elävänä kanavana, jonka kautta Jumala välittää maailmalle armonsa aarteita, Kristuksen tutkimatonta rikkautta. Kristus ei toivo mitään niin hartaasti kuin niitä, jotka edustaisivat maailmalle hänen Henkeään ja luonnettaan. Eikä maailma tarvitse mitään niin paljon kuin Vapahtajan rakkauden inhimillistä ilmaisua. Koko taivas odottaa kanavia, joiden kautta voidaan vuodattaa pyhää öljyä ihmis-sydämiä iloksi ja siunaukseksi.” Kr. v. 307.

21.5. Tiistai, aamu

1. Kor. 1:2, 3

”Kristus on tehnyt kaiken, mikä oli tarpeen, jotta hänen seurakuntansa voisi tulla muuttuneeksi, maailman Valon valaisemaksi ja Immanuelin kirkkauden omaavaksi. Hänen

tarkoituksensa on, että jokaista kristittyä ympäröisi valon ja rauhan hengellinen ilmapiiri. Hän toivoo meidän elämässämme ilmentävän hänen iloaan. Hengen asuminen sydämessämme näyttäytyy taivaallisen rakkauden ilmennyksenä. Jumalallinen täyteys vuotaa pyhittyneen ihmisen välittämänä toisille. Vanhurskauden auringolla on »parantumisen sen siipien alla» (Mal. 4:2). Samoin tulee jokaisen tosi opetuslapsen uhota elämää, rohkeutta, avuliaisuutta ja tosi parannusta.” Kr. v. 307.

21.5. Tiistai, ilta

Gal. 5:22, 23

”Kristuksen uskonto merkitsee muutakin kuin syntien anteeksiantoa; se merkitsee syntiemme poisottamista ja tyhjiön täyttämistä Pyhän Hengen armolahjoilla. Se merkitsee jumalallista valistusta ja iloa Jumalassa. Se merkitsee, että sydän tyhjentyy omasta minästä ja tulee siunatuksi Kristuksen pysyvällä läsnäololla. Kun Kristus hallitsee sielussa, se on puhdas ja vapaa synnistä. Evankeliumin suunnitelma pääsee kirkkaana ja täydellisenä toteutumaan elämässä. Vapahtajan vastaanottaminen tuo mukanaan täydellisen rauhan, täydellisen rakkauden ja täydellisen varmuuden. Kristuksen luonteen kauneus ja suloisuus elämässä ilmenevänä todistaa, että Jumala todellakin on lähettänyt Poikansa maailmaan sen Vapahtajaksi.” Kr. v. 307, 308.

22.5. Keskiviikko, aamu

Gal. 5:24, 25

”Kristus ei kehota seuraajiaan ponnistelemaan loistaakseen. Hän sanoo yksinkertaisesti: »Loistakoon teidän valonne.» Jos olet vastaanottanut Jumalan armon, on valo sinussa. Poista esteet, niin Herran kirkkaus pääsee ilmenemään. Valo pääsee tunkeutumaan pimeyteen ja hälventämään sen. Silloin et voi muuta kuin loistaa tuota valoa omassa vaikutuspiirissäsi. Hänen oman kirkkautensa inhimillinen ilmaus tuo taivaan niin lähelle ihmisiä, että he havaitsevat sisäisen temppelein kauneuden jokaisessa sielussa, jossa Vapahtaja pysyy. Sydämessä pysyvän Kristuksen kirkkaus valloittaa ihmisten mielen. Jumalalle näin voitettujen monien sielujen kiitoksen ja ylistyksen virtoina kirkkaus palaa takaisin suuren Antajansa luo.” Kr. v. 308.

22.5. Keskiviikko, ilta

Ilm. 21:23

”Kristus tulee »suurella voimalla ja kirkkaudella» (Matt. 24: 30). Hän tulee omassa ja Isänsä kirkkaudessa. Hän tulee kaikkien pyhien enkeleidensä kanssa. Vaikka koko maailma on pimeyden vallassa, on pyhien jokaisessa asumuksessa valoa. Aluksi he huomaavat hänen toisen tulemuksensa ensimmäiset säteet, ja sitten hänen kirkkautensa paistaa täydeltä terältään, ja kaikki Kristusta palvelleet tervehtivät häntä ihailien Lunastajanaan. Jumalattomien paetessa hänen näkyvistään Kristuksen seuraajat riemuitsevat. Ulottaen katseensa Kristuksen toiseen tulemukseen patriarkka Job sanoi: »Minun silmäni saavat nähdä hänet – eikä vieraana» (Job 19: 27). Uskollisille seuraajilleen Kristus on ollut jokapäiväisenä kumppanina ja läheisenä ystävänä. He ovat eläneet läheisessä, jatkuvassa yhteydessä Jumalan kanssa. Herran kunnia on koittanut heidän ylitseen. He ovat heijastaneet Jumalan kirkkauden tuntemusta, sen kirkkauden, joka loistaa Kristuksen kasvoista. Nyt he saavat katsella Kuningasta hänen valtasuuruudessaan ja riemuita hänen kunniansa täydessä loistossa. He ovat valmiit käymään taivaan yhteyteen, sillä heillä on taivas sydämessään.” Kr. v. 308.

23.5. Torstai, aamu

Ilm. 17: 14

"He kohottavat päänsä, ja vanhurskauden auringon kirkkaiden säteiden loistaessa heidän ylleen he riemuitsevat siitä, että heidän vapautuksensa on lähellä. Ja niin he käyvät Ylkää vastaan sanoen: »Katso, tämä on meidän Jumalamme, jota me odo-timme meitä pelastamaan» (Jes. 25: 9). »Ja minä kuulin ikäänkuin kansan paljouden äänen ja ikäänkuin paljoiden vetten pauhinan ja ikäänkuin suuren ukkosenjylinän sanovan: 'Halleluja! Sillä Herra, meidän Jumalamme, Kaikkivaltias, on ottanut hallituksen. Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja hänen vaimonsa on itsensä valmistanut.' Ja hän sanoi minulle: 'Kirjoita: Autuaat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan hääateriale!'»" Kr. v. 309.

23.5. Torstai, ilta

Matt. 5:1-3

"Yli neljätoista vuosisataa ennen kuin Jeesus syntyi Beetlehemissä, Israelin lapset kerääntyivät kauniiseen Sikemin laaksoon, ja molemmilla puolilla olevilta vuorilta voitiin kuulla pappien äänen julistavan siunaukset ja kiroukset - »siunauksen, jos te tottelette Herran, teidän Jumalanne, käskyjä mutta kirouksen, jos te ette tottele» (5 Moos. 11: 27, 28). Vuori, jolta siunauksen sanat lausuttiin, tuli tunnetuksi siunauksen vuorena. Mutta Garissimin vuorella lausutut sanat eivät ole tulleet siunaukseksi syntiselle, murehtivalle maailmalle. Israel ei kyennyt täyttämään sille asetettua korkeaa ihannetta. Joku muu kuin Joosua joutuisi johtamaan kansansa todelliseen uskon lepoon. Garissimin vuorta ei enää tunneta autuuslupausten vuorena, vaan tämä nimi on annettu sille nimeltä mainitsemattomalle vuorelle Gennesaretin järven rannalla, jolla Jeesus puhui siunauksen sanat opetuslapsilleen sekä kansanjoukolle." Vs. 9.

24.5. Perjantai, aamu

Joh. 6:63

"Palatkaamme mielikuvituksessamme tuolle näyttämölle, käykäämme istumaan opetuslasten pariin vuorenrinteelle ja osallistukaamme niistä ajatuksista ja tunteista, jotka täyttivät heidän sydämensä. Kun ymmärrämme mitä Jeesuksen sanat merkitsivät kuulijoilleen, voimme nähdä niissä uudenlaista elämää ja kauneutta sekä myös oppia niistä syvällisempiä läksyjä. Vapahtajamme aloittaessa toimintansa kansanomaisen käsitys Messiaasta ja hänen tehtävästään oli sellainen, että ihmiset olivat täysin valmistautumattomia ottamaan hänet vastaan. Todellisen hartauden henki oli hävinnyt perinteisiin ja juhlamenoihin, ja profetioiden tulkinnasta vastasivat ylpeät, maailmaa rakastavat sydämet." Vs. 9, 10.

24.5. Perjantai, ilta

Matt. 3:1, 2

"Juutalaiset eivät odottaneet Messiaasta syntisten Vapahtajana vaan suurena ruhtinaana, joka alistaisi kaikki kansat Juudan heimon leijonan vallan alle. Turhaan oli Johannes Kastaja kutsunut heitä parannukseen muinaisten profeettojen sydäntä tutkivalla voimalla. Turhaan hän oli Jordanin rannalla viitannut Jeesukseen Jumalan Karitsana, joka ottaa pois maailman synnin. Jumala yritti ohjata heidän mielensä Jesajan ennustukseen kärsivästä Vapahtajasta, mutta he eivät halunneet kuunnella." Vs. 10.

25.5. Sapatti, aamu

Matt. 3:12

"Jos Israelin opettajat ja johtajat olisivat alistuneet Jeesuksen muuttavaan armoon, hän olisi

tehnyt heistä lähettäjäitä ihmisten keskuuteen. Sanomaa tulevasta valtakunnasta sekä kutsua parannukseen oli ensin julistettu Juudeassa. Ajaessaan häpäisijät pois Jerusalemin temppeleistä Jeesus oli julistautunut Messiaaksi - häneksi joka puhdistaisi sielun synnin saastutuksesta sekä tekisi kansastaan Herralle pyhitetyn temppelein. Mutta juutalaisten johtajat eivät halunneet nöyryyä vastaanottamaan Nasaretista kotoisin olevaa vaatimatonta opettajaa. Käydessään toisen kerran Jerusalemissa hänet haastettiin neuvoston eteen, ja ainoastaan kansan pelko esti näitä arvohenkilöitä yrittämästä surmata häntä. Sen jälkeen hän lähti Juudeasta ja aloitti toimintansa Galileassa.” Vs. 10, 11.

25.5. Sapatti, ilta

Jes. 40:13, 14

”Hän oli toiminut siellä muutamia kuukausia ennen kuin hän piti vuorisaaunan. Hän oli julistanut kaikkialla sanomaa lähelle tulleesta taivaan valtakunnasta (Matt. 4: 17). Sanoma oli kiinnittänyt kaikkien ihmisloukkien huomion ja ruokkinut heidän kunnianhimoisia toiveitaan. Uuden opettajan maine oli levinnyt Palestiinan ulkopuolelle asti, ja johtohenkilöiden asenteesta huolimatta uskottiin laajalti, että tämä saattaisi olla odotettu Vapauttaja. Suuret joukot seurasivat Jeesusta, ja kansan innostus oli korkealla. Oli tullut aika Kristuksen lähimpien opetuslasten osallistua suoranaishemmin hänen työhönsä, niin ettei näitä suuria joukkoja jätettäisi ilman huolenpitoa kuten lampaat ilman paimenta.” Vs. 11.

26.5. Sunnuntai, aamu

Apt. 1:6

”Jotkut näistä opetuslapsista olivat liittyneet Jeesukseen hänen toimintansa alkuvaiheessa, ja lähes kaikki kaksitoista olivat eläneet yhdessä Jeesuksen perheen jäseninä. Kuitenkin myös he rabbiinien opetuksen harhaanjohtamina odottivat kansan tavoin maallista valtakuntaa. He eivät kyenneet ymmärtämään Jeesuksen toimia. He olivat hämmentyneitä ja huolissaan, koska hän ei yrittänyt vahvistaa asemaansa hankkimalla pappien ja rabbiinien tukea puolelleen eikä tehnyt mitään saadakseen vaikutusvaltaa maallisena kuninkaana.” Vs. 11.

26.5. Sunnuntai, ilta

Matt. 5:4, 5

”Näiden opetuslasten hyväksi piti vielä suorittaa suuri työ ennen kuin he olisivat kypsä siihen pyhään vastuuseen, joka tulisi heidän harteilleen Jeesuksen noustessa taivaaseen. He olivat kuitenkin vastanneet Kristuksen rakkauteen, ja vaikka he olivatkin hitaita uskomaan, Jeesus näki että hän voisi kouluttaa ja kasvattaa heidät suurta työtään varten. He olivat olleet tarpeeksi kauan hänen kanssaan laskeakseen perustan uskollen hänen tehtävänsä jumalalliseen luonteeseenpa myös kansa oli saanut niin paljon todisteita hänen voimastaan, ettei se voinut asettaa sitä kyseenalaiseksi. Maaperä oli valmistettu, nyt hän voisi julistaa heille valtakuntansa periaatteet niin, että he paremmin ymmärtäisivät sen luonteen.” Vs. 11, 12.

27.5. Maanantai, aamu

Luuk. 6:17, 19

”Jeesus oli viettänyt koko yön yksin Galilean meren lähellä olevalla vuorella rukoillen valittujensa puolesta. Aamun sarastaessa hän kutsui heidät luokseen. Rukouksen ja neuvon sanoja lausuen hän pani kätensä heidän päänsä päälle, siunasi ja erotti heidät evankeliumin työtä varten. Sitten hän palasi heidän kanssaan meren rannalle, jonne suuri joukko oli alkanut kokoontua jo varhain aamulla. Galilean kaupungeista tulleen vakituisen väen lisäksi siellä oli monia Juudeasta ja jopa Jerusalemissa, Pereasta ja puolipakanallisesta Dekapoliksesta,

Juudean eteläpuolella sijaitsevasta Idumeasta sekä Tyrosta ja Siidonista, foinikialaisista kaupungeista Välimeren rannalla.” Vs. 12.

27.5. Maanantai, ilta

Matt. 20:21

”Koska kapealla rannalla ei ollut kuuloetäisyydellä edes seisomapaikkoja kaikille, jotka halusivat kuunnella Jeesusta, hän johti heidät ylös vuoren rinnettä. Saavuttuaan tasanteelle, joka muodosti miellyttävän kokoontumispaikan tuolle suurelle joukolle, Jeesus istui ruohikolle opetuslasten ja kansan seuratessa esimerkkiä. Tuntiessaan, että jotakin tavallisuudesta poikkeavaa tapahtuisi, opetuslapset jäivät aivan Mestarinsa tuntumaan. Aamun tapahtumat olivat saaneet heidät vakuuttuneiksi, että Jeesus esittäisi jonkin valtakuntaansa koskevan ilmoituksen. He toivoivat hartaasti, että sen perustaminen tapahtuisi pian. Odotuksen tunne oli vallannut myös kansanjoukon, ja innokkaat kasvot heijastivat syvää mielenkiintoa.” Vs. 12, 13.

28.5. Tiistai, aamu

Matt. 20:22, 23

”Istuessaan vihreällä mäenrinteellä ja odottaessaan jumalallisen opettajan sanoja heidän mieltänsä täytti tulevan kunnian odotus. Paikalla oli kirjanoppineita ja fariseuksia, jotka odottivat päivää, jolloin he hallitsisivat vihattuja roomalaisia sekä omistaisivat maailman suurimman valtakunnan rikkauden ja loiston. Köyhät talonpojat ja kalastajat toivoivat kuulevansa vakuutuksen siitä, että heidän kurjat hökkelinsä, niukka ruokansa, raadantansa ja puutteen pelkonsa vaihtuisivat loistokkaiksi kartanoiksi ja yltäkylläisyyden päiviksi. He toivoivat Kristuksen vaihtavan heidän ainoan karkean vaatekappaleensa, jota he käyttivät päivällä viittana ja yöllä peitteenä, heidän valloittajiensa loistaviin ja kalliisiin viittoihin. Kaikki sydämet värisivät ylpeästä toivosta, että Israelia pian kunnioitettaisiin muiden kansojen edessä Herran valittuna kansana ja että Jerusalemissa tulisi maailmanlaajuisen valtakunnan pääkaupunki.” Vs. 13, 14.

28.5. Tiistai, ilta

Ps. 72: 6

”Ihmettelevästä kansanjoukosta nämä sanat tuntuvat oudoilta ja uusilta. Tällainen opetus on täysin vastakkaista sille, mitä he ovat kuulleet papeilta ja rabbiineilta. He eivät näe siinä mitään mikä imartelisi heidän ylpeyttään tai ruokkisi heidän kunnianhimoisia toiveitaan. Mutta tämä uusi opettaja uhkuu voimaa, joka pitää heidät kuin lumottuina otteessaan. Jumalallisen rakkauden suloisuus virtaa hänen olemuksestaan kuin tuoksu kauniista kukasta. ... Kaikki tuntevat vaistomaisesti että tässä on hän, joka tuntee sielun salaisuudet ja joka kuitenkin lähestyy heitä lempeän myötätuntoisesti. Heidän sydämensä avautuvat hänelle, ja heidän kuunnellessaan Pyhä Henki auttaa heitä ymmärtämään sitä läksyä, joka ihmiskunnan kaikkina aikoina tulee oppia.” Vs. 14.

29.5. Keskiviikko, aamu

Matt. 5:6

”Kristuksen aikana kansan uskonnolliset johtajat tunsivat omaavansa runsaasti hengellisiä aarteita. Fariseuksen rukous: »Jumala, minä kiitän sinua, etten minä ole niinkuin muut ihmiset» (Luuk. 18: 11) ilmaisi koko hänen yhteiskuntaluokkansa asenteen. Itse asiassa koko kansakunta ajatteli pitkälti samalla tavalla. Mutta Jeesusta ympäröivässä joukossa oli muutamia, jotka tunsivat hengellisen köyhyytensä. Kun ihmeen kautta saatu kalansaalis osoitti Kristuksen jumalallisen voiman, Pietari lankesi Vapahtajan eteen ja huudahti: »Mene

pois minun tykööni, Herra, sillä minä olen syntinen ihminen» (Luuk. 5: 8). Samoin vuorelle kokoontuneessa joukossa oli niitä, jotka tunsivat olevansa viheliäisiä, kurjia, köyhiä, sokeita ja alastomia (Ilm. 3: 17) Jeesuksen olemuksesta huokuvan puhtauden rinnalla sekä kaipasivat Jumalan armoa, joka »on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille» (Tiit. 2: 11). Näissä sieluissa Kristuksen tervehdyssanat herättivät toivoa. He näkivät, että Jumalan siunaus oli heidän elämänsä yllä.» Vs. 15.

29.5. Keskiviikko, ilta

Matt. 5:3

»Jeesus oli tarjonnut siunauksen maljaa niille, jotka tunsivat olevansa rikkaita ja vailla mitään tarpeita, ja nämä olivat pilkatun kääntäneet selkensä armolliselle lahjalle. Joka tuntee olevansa terve, kohtalaisen hyvä ja tyytyväinen omaan tilaansa, ei pyri osallistumaan Kristuksen armosta ja vanhurskaudesta. Ylpeys ei tunne tarvitsevansa mitään, se sulkee sydämen Kristukselta ja niiltä äärettömiltä siunauksilta, joita hän tuli antamaan. Ylpeän henkilön sydämessä ei ole tilaa Kristukselle. Omissa silmissään rikkaat ja kunnioitettavat eivät ano uskossa eivätkä he myöskään saa Jumalan siunausta. He tuntevat olevansa kylläisiä, siksi he poistuvat tyhjinä. Kristuksen tarjoamaa apua arvostavat vain ne, jotka tietävät olevansa täysin kykenemättömiä pelastamaan itsensä, täysin kykenemättömiä tekemään ainoatakaan vanhurskasta tekoa omin voimin. Nämä ovat hengellisesti köyhiä, niitä jotka hän julistaa autuaiksi.Vs. 15, 16.

30.5. Torstai, aamu

Jes. 1: 18

»Kun Kristus antaa ihmiselle anteeksi, hän saattaa hänet ensin katumaan. Pyhän Hengen tehtävä on saada meidät vakuuttuneiksi syntisyydestämme. Ne joiden sydäntä Jumalan Henki on koskettanut, näkevät ettei heissä itsessään ole mitään hyvää. He huomaavat, että itsekkyytensä ja synti ovat vaikuttaneet kaikkeen mitä he ovat tehneet. Kurjan publikaanin tavoin he seisovat syrjässä uskaltamatta edes nostaa silmiään taivasta kohti ja huutavat: »Jumala, ole minulle syntiselle armollinen» (Luuk. 18: 13). He ovat autuaita. Katuvalle on varattu anteeksiantamus, sillä Kristus on »Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin» (Joh. 1: 29).» Vs. 16.

30.5. Torstai, ilta

Hes. 36: 26, 27

»Jeesus sanoo hengellisesti köyhistä: »Heidän on taivasten valtakunta.» Tämä valtakunta ei ole maallinen eikä ajallinen kuten kuulijat olivat toivoneet. Kristus avasi ihmisille oven hänen rakkautensa, armonsa ja vanhurskautensa hengelliseen valtakuntaan. Messiaan valtakunnan kansalaisten tunnusmerkkinä on Ihmisen Pojan kaltaisuus. Hänen alaisiaan ovat hengellisesti köyhät, hiljaiset, ne joita vainotaan vanhurskauden tähden. Taivasten valtakunta kuuluu heille. Heissä on alkanut työ, joka on vielä keskeneräinen, mutta joka tekee heidät »soveliaiksi olemaan osalliset siitä perinnöstä, mikä pyhillä on valkeudessa» (Koi. 1: 12).» Vs. 16.

31.5. Perjantai, aamu

Matt. 11: 28

»Kaikki jotka tuntevat sielunsa äärimmäisen köyhyyden, jotka tietävät ettei heissä itsessään ole mitään hyvää, voivat löytää vanhurskauden ja voiman katsomalla Kristukseen... Hän pyytää sinua vaihtamaan köyhyytesi hänen armonsa rikkauksiin. Me emme ole Jumalan rakkauden arvoisia mutta Kristus, meidän vakuutemme, on, ja hän kykenee täysin pelastamaan kaikki, jotka tulevat hänen luokseen. Oli menneisyytesi minkäläinen tahansa, nykyinen tilanteesi kuinka masentava hyvänsä, tule Jeesuksen luo sellaisena kuin olet, heikkona, avuttomana ja

toivottomana.” Vs. 17.

31.5. Perjantai, ilta

Matt. 11:29, 30

”Lempeä Vapahtaja tulee kauas sinua vastaan ja kietoo ympärillesi rakastavat käsivartensa sekä vanhurskauden viittansa. Hän vie meidät Isän eteen puettuina oman luonteensa valkeaan vaippaan. Hän rukoilee Jumalaa meidän puolestamme sanoen: Olen ottanut syntisen paikan. Älä katso tätä eksynyttä lasta vaan katso minua. Jos saatana syyttää meitä synnistä ja vaatii meitä itselleen, Kristuksen veri puhuu puolestamme sitä suuremmalla voimalla. »Ainoastaan Herrassa – on vanhurskaus ja voi-ma. – Herrassa tulee vanhurskaaksi kaikki Israelin siemen, ja hän on heidän kerskauksensa» (Jes. 45: 24, 25).” Vs. 17.

KESÄKUU

1.6. Sapatti, aamu

Jes. 61:1-3

”Tässä mainittu murehtiminen tarkoittaa todellista sydämen surua synnin vuoksi. Jeesus sanoo: »Ja kun minut ylennetään maasta, niin minä vedän kaikki tyköni» (Joh. 12: 32). Kun ihminen vedetään katsomaan ristille nostettua Jeesusta, hänelle selviää ihmiskunnan syntisyys. Hän näkee, että juuri synti piinasi kirkkauden Herraa ja naulitsi hänet ristiin. Hän näkee, että vaikka häntä on rakastettu sanoin kuvaamattomalla rakkaudella, hänen elämänsä on jatkuvasti ollut täynnä kiittämättömyyttä ja kapinallisuutta. Hän on hylännyt parhaan ystävänsä ja halveksinut taivaan kallisarvoisinta lahjaa. Hän on uudestaan naulinnut Jumalan Pojan ristille, uudestaan lävistänyt tuon verta vuotavan, kärsivän sydämen. Synnin leveä, musta ja syvä kuilu erottaa hänet Jumalasta, ja hän murehtii sydän särkyneenä.” Vs. 18.

1.6. Sapatti, ilta

Ps. 42:7

”Tällaiset murheelliset »saavat lohdutuksen». Jumala paljastaa meille syillisyytemme, jotta me pakenisimme Kristuksen luo ja hänen kauttaan vapautuisimme synnin orjuudesta ja iloitsisimme Jumalan lasten vapaudesta. Jos kadumme vilpittömästi, me saamme tulla ristin juurelle ja jättää taakkamme sinne. Vapahtajan sanat sisältävät myös lohduttavan sanoman niille, jotka kärsivät vastoinkäymisistä tai menetyksistä. Surut eivät kohtaa meitä sattumanvaraisesti. Jumala ei »sydämensä halusta vaivaa eikä murehduta ihmislapsia» (Välit. 3: 33). Kun hän sallii koettelemuksia ja vastoinkäymisiä, se tapahtuu »tosi parhaaksemme, että me pääsisimme osallisiksi hänen pyhydestään» (Hebr. 12: 10). Katkeralta ja sietämättömältä tuntuva koetelemus tulee osoittautumaan siunaukseksi, jos otamme sen uskossa vastaan. Julma isku, joka sumentaa maailman ilot, kääntää silmämme taivasta kohti. Kuinka paljon onkaan niitä, jotka eivät koskaan olisi tulleet tuntemaan Jeesusta, ellei suru olisi johtanut heitä etsimään lohtua hänestä!” Vs. 18, 19.

2.6. Sunnuntai, aamu

2. Kor. 2:9

”Elämän vastoinkäymiset ovat Jumalan työmiehiä, joiden tehtävänä on poistaa luonteestamme epäpuhtauksia sekä hioa siinä olevia särmiä. Ne veistävät, tasoittavat, viilaavat, hiovat ja kiillottavat meitä. Se on tuskallista, sillä on kova joutua painetuksi tahkoa vasten. Mutta valmiina kivi tulee täyttämään paikkansa taivaallisessa temppelissä. Mestari ei tuhlaa huolellista, perusteellista työtä kelvottomaan ainekseen. Vain kalliit kivet hiotaan »kuin temppelin veistetyt kulmapatsaat» (Ps. 144: 12). Herra tulee työskentelemään kaikkien

hyväksi, jotka luottavat häneen. Uskolliset tulevat saavuttamaan kallisarvoisia voittoja. He tulevat oppimaan arvokkaita läksyjä, oivaltamaan miten kallisarvoisia kokemuksia heillä on ollut.” Vs. 19.

2.6. Sunnuntai, ilta

Rom. 8:28

”Kristus oli ainoa synnitön olento, joka koskaan on maan päällä elänyt, ja kuitenkin Hän eli melkein kolmekymmentä vuotta Nasaretin syntisten asukkaiden keskellä. Tämä seikka on nuhde niille, jotka ajattelevat olevansa riippuvaisia paikasta, varallisuudesta tai menestyksestä, voidakseen elää moitteetonta elämää. Kiusaukset, köyhyys ja vastoinkäymiset ovat juuri se kasvatus, jota tarvitaan puhtauden ja lujuuden saavuttamiseksi. Jeesus eli vaatimattomassa kodissa ja suoritti uskollisesti ja iloisesti osansa työtaakan kantamisessa. Hän oli ollut taivaan Valtias, jonka sanaa enkelit olivat iloiten totelleet. Nyt Hän oli valmis palvelemaan, oli rakastava, kuuliainen poika. Hän oppi ammatin ja työskenteli omin käsin puusepän pajassa Joosefin kanssa. Tavallisen työmiehen yksinkertaisessa puvussa Hän kulki tuon pienen kaupungin kaduilla, mennessään vaatimattomaan työhönsä ja taas sieltä takaisin. Hän ei käyttänyt jumalallista voimaansa keventääkseen taakkaansa tai vähentääkseen työtään.” A.T. 54, 55.

3.6. Maanantai, aamu

Ilm. 3: 19

”Taivaallinen Isämme ei ole koskaan välittämättä niistä, joita suru on koskettanut. Kun »Daavid kulki itkien Öllymäkeä ylös, pää peitettynä ja paljain jaloin» (2 Sam. 15: 30), Herra katseli häntä säälivästi. Daavid oli pukeutunut säkkikankaaseen, ja hänen omatuntonsa vaivasi häntä. Nöyrytyksen ulkonaiset merkit todistivat, että hänen katumuksensa oli aitoa. Itkunsekaisin, sydäntä särkevin sanoin hän esitti asiansa Jumalalle, eikä Herra hylännyt palvelijaansa. lankaikkisen rakkauden Jumala ei ollut koskaan rakastanut Daavidia enemmän kuin nyt, kun tämä omantunnon syytöksistä kärsien pakeni henkensä edestä vihollisiaan, jotka hänen oma poikansa oli yllyttänyt kapinaan... Kristus korottaa katuvan sielun ja puhdistaa murehtivan sydämen, niin että siitä tulee hänen asumuksensa.” Vs. 19, 20.

3.6. Maanantai, ilta

Job 5:17-19

”Mutta kun ahdistus kohtaa meitä, kuinka moni meistä onkaan kuin Jaakob! Luulemme että vihollisen käsi vaivaa meitä. Sokeina me taistelemme pimeydessä kunnes voimamme uupuvat emmekä löydä lohdutusta tai vapautusta. Aamun sarastaessa jumalallinen kosketus sai Jaakobin ymmärtämään kenen kanssa hän oli taistellut - liiton enkelin. Itkien ja avuttomana hän painautui rakastavan Jumalan syyliin saadakseen sen siunauksen, jota hänen sielunsa kaipasi. Meidänkin on ymmärrettävä, että koettelemukset ovat meidän parhaaksemme. Emme saa halveksia Herran kuritusta emmekä menettää rohkeuttamme kun hän nuhtelee meitä.” Vs. 20.

4.6. Tiistai, aamu

1. Joh. 5:4

”Jeesus tulee jokaisen kärsivän luo parannus mukanaan. Hänen läsnäolonsa kallisarvoiset säteet voivat valaista menetyksen, tuskan ja kärsimyksen täyttämän elämän. Jumala ei halua meidän jäävän sydän kipeänä ja murtuneena pysyvän murheen valtaan. Hän haluaa meidän katsovan ylös hänen rakastaviin kasvoihinsa. Siunattu Vapahtaja seisoo niiden vierellä, joiden silmät ovat niin kyynelten sokaisemat, etteivät he huomaa häntä. Hän haluaa tarttua

käteemme, hän haluaa meidän katsovan itseensä yksinkertaisessa uskossa sekä sallivan hänen johtaa meitä. Hänen sydämensä on avoin meidän tuskallemme, surullemme ja murheellemme. Hän on rakastanut meitä ikuisella rakkaudella, ympäröinyt meidät rakastavalla huolenpidolla. Voimme pitää hänet mielessämme kaiken aikaa sekä ajatella jatkuvasti hänen hellää huolenpitoaan. Hän kohottaa sielun päivittäisten murheitten ja pulmien yläpuolelle rauhan valtakuntaan. Miettikää tätä, tuskan ja surun lapset, ja iloitkaa toivossa.” Vs. 20, 21

4.6. Tiistai, ilta

2. Tim. 2:12

”Autuaita ovat myös ne, jotka itkevät Jeesuksen kanssa, koska he tuntevat myötätuntoa maailmaa kohtaan sen kärsimysten tähden sekä murehtivat sen syntejä. Sellaiseen murehtimiseen ei ole sekoittunut itsekkyyttä. Jeesus oli surujen mies, hän kärsi sellaista sydämen tuskaa, mitä mikään kieli ei kykene kuvailemaan. Ihmisten rikkomukset murskasivat hänen henkensä. Hän ahersi kuluttavalla innolla helpottaakseen ihmiskunnan tarpeita ja kärsimyksiä, ja hänen sydämensä oli surusta raskas, kun hän näki kansanjoukkojen kieltäytyvän tulemasta hänen luokseen vastaanottamaan uutta elämää. Kaikki Kristuksen seuraajat osallistuvat tästä kokemuksesta. Osallistuessaan hänen rakkaudestaan he osallistuvat myös hänen ponnistuksistaan kadonneiden pelastamiseksi. He osallistuvat Kristuksen kärsimyksistä, ja he osallistuvat myös tulevasta kirkkaudesta. He työskentelevät hänen kanssaan, juovat surun maljan hänen kanssaan, ja he osallistuvat myös hänen iloistaan.” Vs. 21.

5.6. Keskiviikko, aamu

Hebr. 2:18

”Kärsimyksen kautta Jeesus tuli kykeneväksi lohduttamaan ihmisiä. Missä tahansa ihmiset kärsivät, siellä myös Kristus kärsii (Jes. 63: 9)... Tässä palvelustehtävässä häntä voi auttaa jokainen, joka on osallistunut hänen kärsimyksistään. »Sillä samoin kuin Kristuksen kärsimykset runsaina tulevat meidän osaksemme, samoin tulee meidän osaksemme myöskin lohdutus runsaana Kristuksen kautta» (2 Kor. 1: 5). Herra on varannut erityisen armon murheelliselle, ja tämä armo kykenee sulattamaan sydämiä, voittamaan ihmisiä Kristukselle. Hänen rakkautensa avaa tien haavoittuneeseen, murtuneeseen sieluun ja tulee parantavaksi voiteeksi sureville. »Kiitetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala, joka lohduttaa meitä kaikessa ahdistuksessamme, että me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, voisimme lohduttaa niitä, jotka kaikkinaisessa ahdistuksessa ovat» (2 Kor. 1: 3,4).” Vs. 22.

5.6. Keskiviikko, ilta

4. Moos. 12:3

”Autuuslupauksista voidaan havaita kuinka kristillinen kokemus etenee. Ne jotka ovat tunteneet tarvitsevansa Kristusta, ne jotka ovat murehtineet synnin tähden sekä käyneet Kristuksen kanssa koettelemusten koulua, oppivat hiljaisuutta jumalalliselta opettajalta. Pakanat ja juutalaiset eivät arvostaneet sitä, että joku alistui vääryyteen kärsivällisesti ja lempeästi. Pyhän Hengen innoittamana Mooses lausui olevansa nöyrin mies maan päällä. Tuolloin eläneet ihmiset eivät olisi pitäneet lausuntoa kovinkaan myönteisenä, pikemminkin se olisi herättänyt sääliä tai halveksuntaa. Jeesus kuitenkin asettaa nöyryyden yhdeksi valtakuntaansa pääsemisen ensimmäisistä ehdoista. Hänen oma luonteensa ja elämänsä

ilmentävät tämän luonteenpiirteen jumalallista kauneutta.” Vs. 23.

6.6. Torstai, aamu

1. Piet. 1:7

”Jeesus, Jumalan kunnian kirkkaus, ei »katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon» (Fil. 2: 6, 7). Hän suostui alistumaan kaikkiin elämän epämiellyttäviin kokemuksiin. Hän ei tullut ihmisten luo kuninkaana vaatimaan itselleen kunnioitusta, vaan hän tuli palvelijana palvelemaan muita. Hänen käytöksessään ei näkynyt häivääkään kiihkomielisestä uskonnollisuudesta tai kylmästä ankaruudesta. Maailman Lunastaja oli luonnoltaan enkeleitä korkeampi, mutta hänen jumalalliseen majesteettiuteensa liittyi hiljaisuus ja nöyryys tavalla, joka veti kaikkia puoleensa.” Vs. 23.

6.6. Torstai, ilta

Matt. 16: 24

”Jeesus tyhjensi itsensä eikä itsekkyydellä ollut osuutta mihinkään mitä hän teki. Hän alisti kaiken Isän tahtoon... Poistakaa oma minä sydämen valtaistuimelta älkääkä antako sen enää hallita itseänne. Jokainen joka katsoo itsensäkieltävää Kristusta ja sydämeltään nöyrtyy, joutuu sanomaan kuten Daniel sanoi nähdessään hänet, joka on Ihmisen Pojan kaltainen: »Minun verevä muotoni muuttui kaamean näköiseksi» (Dan. 10: 8). Itsenäisyytemme ja riippumattomuutemme, joista niin mielellämme ylpeilemme, osoittautuvat merkiksi siitä, että palvelemme saatanaa. Inhimillinen luonto pyrkii aina tehostamaan itseään, se on aina valmis taisteluun.” Vs. 23, 24.

7.6. Perjantai, aamu

Fil. 2:3

”Mutta se joka oppii Kristuksesta, tyhjenee itsekkyydestä, ylpeydestä ja vallanhimosta, ja sydämessä vallitsee hiljaisuus. Oma minä alistetaan Pyhän Hengen johtoon. Silloin emme välttämättä halua saavuttaa korkeinta asemaa. Meillä ei ole tarvetta kiinnittää huomiota itseemme. Tuntemme, että korkein paikka on Vapahtajan jalkojen juuressa. Katsomme Jeesukseen, odotamme hänen kätensä johtoa, kuuntelemme hänen opastavaa ääntään. Apostoli Paavali oli kokenut tämän ja hän sanoi: »Minä olen Kristuksen kanssa ristiinnaulittu, ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni» (Gal. 2: 19, 20).” Vs. 24.

7.6. Perjantai, ilta

Joh. 14:27

”Kun vastaanotamme Kristuksen pysyväksi vieraaksi sieluumme, Jumalan rauha, joka ylittää kaiken ymmärryksen, varjelee sydämen ja mielen Kristuksessa Jeesuksessa. Vapahtajan elämä maan päällä oli rauhan täyttämää, vaikka se elettiinkin keskellä taisteluja. Vihamieliset vastustajat ahdistivat häntä jatkuvasti, mutta hän sanoi: »Hän, joka on minut lähettänyt, on minun kanssani; hän ei ole jättänyt minua yksinäni, koska minä aina teen sitä, mikä on hänelle otollista» (Joh. 8: 29). Mikään inhimillinen tai saatanaallisen vihan myrsky ei voinut häiritä hänen työntä rauhaansa Jumalan yhteydessä. Ja meille hän sanoo: »Rauhan minä jätän teille: minun rauhani» (Joh. 14: 27). »Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon sielullenne» (Matt. 11: 29). Kantakaa minun kanssani palvelun iestä Jumalan kunniaksi ja ihmiskunnan auttamiseksi, niin te huomaatte että ies on sopiva ja kuorma kevyt.” Vs. 25.

8.6. Sapatti, aamu

Joh. 12:25

”Rakkaus omaan minään rikkoo rauhamme. Niin kauan kuin oma minä elää, olemme jatkuvasti valmiit puolustamaan sitä nöyryyksiltä ja loukkauksilta. Mutta kun olemme kuolleet ja elämämme on kätkeyty Kristuksen kanssa Jumalaan, emme loukkaannu laiminlyönneistä tai halveksunnasta. Olemme kuuroja moitteille, sokeita pilkalle ja loukkauksille. »Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä; rakkaus ei kadehdi, ei kerskaa, ei pöyhkeile, ei käyttyädy sopimattomasti, ei etsi omaansa, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa, ei iloitse vääryydestä, vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa; kaikki se peittää, kaikki se uskoo, kaikki se toivoo, kaikki se kärsii. Rakkaus ei koskaan häviä» (1 Kor. 13: 4-8).” Vs. 25.

8.6. Sapatti, ilta

Joh. 4:14

”Maallisten asioiden tuoma onni vaihtuu nopeasti olosuhteiden mukana, mutta Kristuksen rauha on kestävä ja pysyvää. Se ei riipu elämänoloista, maallisen omaisuuden tai ystävien määrästä. Kristus on elävän veden lähde, hänen antamansa onni kestää. Kristuksen hiljaisuuden ilmeneminen kodissa tekee asukkaat onnellisiksi. Se ei yllytä riitaan, se ei vastaa suuttumukseen suuttumuksella vaan lepyttää ärtyneen mielen ja levittää ympärilleen lempeyttä, jonka kaikki sen kiehtovassa piirissä olevat tuntevat. Se liittää maan päällä olevat perheet suureen taivaalliseen perheeseen.” Vs. 25, 26.

9.6. Sunnuntai, aamu

1. Piet. 3:8

”On paljon parempi kärsiä väärän syytöksen vuoksi kuin vahingoittaa itseämme kostamalla vihollisellemme. Vihan ja koston henki on saanut alkunsa saatanasta, ja tässä hengessä toimiva aiheuttaa itselleen pelkkää pahaa. Autuuden salaisuus on sydämen hiljaisuudessa, nöyryydessä, joka on seurausta siitä, että pysymme Kristuksessa. »Hän kaunistaa nöyrät pelastuksella» (Ps. 149: 4). Hiljaiset »saavat maan periä». Synti tuli maailmaan itsekorostuksen halun kautta, ja esivanhempamme menettivät tämän kauniin maailman hallinnan. Itsekieltämyksen kautta Kristus lunastaa sen, mikä kadotettiin. Ja hän sanoo, että meidän on voitettava niin kuin hän voitti (Ilm. 3: 21). Nöyryyden ja alistumisen kautta voimme tulla perillisiksi hänen kanssaan silloin kun »nöyrät perivät maan» (Ps. 37: 11).” Vs. 26.

9.6. Sunnuntai, ilta

Jes. 49: 10

”Nöyrille luvattu maa ei tule olemaan kuten tämä maailma, joka on kuoleman varjon ja kirouksen pimentämä. »Mutta hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu» (2 Piet. 3: 13). »Eikä mitään kirousta ole enää oleva. Ja Jumalan ja Karitsan valtaistuini on siellä oleva, ja hänen palvelijansa palvelevat häntä» (Ilm. 22: 3). Siellä ei ole pettymystä, ei surua, ei syntiä, ei sairautta, ei hautausaattoja, ei murhetta, ei kuolemaa, ei eroa, ei särkyneitä sydämiä, vaan siellä on Jeesus, siellä on rauha...” Vs. 26.

10.6. Maanantai, aamu

Joh. 4:15

”Vanhurskaus on pyhyttä, Jumalan kaltaisuutta, ja »Jumala on rakkaus» (1 Joh. 4: 16). Se on mukautumista Jumalan lakiin, »sillä kaikki sinun käskysi ovat vanhurskaat» (Ps. 119: 172), ja »rakkaus on lain täyttymys» (Room. 13: 10). Vanhurskaus on rakkautta, ja rakkaus on Jumalan valo ja elämä. Jumalan vanhurskaus ruumiillistuu Kristuksessa. Me vastaanotamme

vanhurskauden vastaanottamalla hänet. Vanhurskautta ei saavuteta tuskallisella taistelulla tai raskaalla raadannalla, ei rahalla eikä uhrilla. Se annetaan lahjaksi jokaiselle, joka kaipaa ja janoaa sitä. »Kuulkaa, kaikki janoavaiset, tulkaa veden ääreen. Tekin, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa ja syökää -- ilman rahatta, ilman hinnatta» (Jes. 55: 1). »Tämä on heidän vanhurskautensa, minulta saatu, sanoo Herra» (Jes. 54: 17). »Ja tämä on hänen nimensä, jolla häntä kutsutaan: 'Herra on meidän vanhurskaudemme' » (Jer. 23: 6).” Vs. 27.

10.6. Maanantai, ilta

Joh. 4:24-26

”Mikään inhimillinen lähde ei voi tyydyttää sielun nälkää eikä janoa. Mutta Jeesus sanoo: »Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani» (Ilm. 3: 20). »Minä olen elämän leipä; joka tulee minun tyköni, se ei koskaan isoa, ja joka uskoo minuun, se ei koskaan janoa» (Joh. 6: 35). Samoin kuin tarvitsemme ruokaa ylläpitämään ruumiillista voimaamme, samoin tarvitsemme Kristusta, taivaan leipää, ylläpitämään hengellistä elämää sekä antamaan voimaa Jumalan tekojen tekemiseen. Samoin kuin ruumis saa jatkuvasti ravintoa, joka pitää yllä elämää ja tarmoa, samoin tulee sielunkin olla jatkuvassa yhteydessä Kristukseen, alistua hänen hallintaansa ja riippua kokonaan hänessä. Samoin kuin väsynyt matkamies etsii lähdettä erämaassa ja löydettyään sen tyydyttää polttavan janonsa, samoin kristitty janoaa ja hankkii elämän puhdasta vettä Kristus-lähteestä.” Vs. 27, 28.

11.6. Tiistai, aamu

Joh. 4:29-30

”Huomatessamme kuinka täydellinen Vapahtajan luonne on, haluamme kokonaan muuttua ja uudistua hänen puhtaana kuvansa kaltaisiksi. Mitä paremmin tunnemme Jumalaa, sitä korkeammalle asetamme tavoitteemme ja sitä enemmän haluamme heijastaa luonteessamme hänen kaltaisuuttaan. Jumalan Henki toimii ihmisen kanssa, kun sielu kurottautuu Jumalan puoleen, ja kaipaava sydän saattaa sanoa: »Odota yksin Jumalaa hiljaisuudessa, minun sieluni, sillä häneltä tulee minun toivoni» (Ps. 62: 6). Jos tunnet sielussasi tarvitsevasi jotakin, jos kaipaat vanhurskautta, se osoittaa että Kristus on vaikuttanut sydämessäsi. Hän haluaa, että pyydät häntä tekemään Pyhän Hengen kautta puolestasi mitä et itse pysty tekemään. Meidän ei tarvitse yrittää tyydyttää janoamme matalista ojista, sillä ulottuvillamme on suuri lähde, jonka runsaista vesistä voimme vapaasti juoda, jos vain nousemme hiukan korkeammalle uskon tiellä.” Vs. 28.

11.6. Tiistai, ilta

Joh. 4:41, 42

”Jumalan sanat muodostavat elämän lähteen. Kun etsiidyit tuolle elävälle lähteelle, Pyhä Henki liittää sinut Kristukseen. Näet tutuissa totuuksissa uusia puolia, ymmärrät Raamattua uudessa valossa, huomaat kuinka muut totuudet suhteutuvat lunastustyöhön. Tiedät että Kristus johtaa sinua, että sinun vierelläsi on jumalallinen opettaja. Jeesus sanoi: »Se vesi, jonka minä hänelle annan, tulee hänessä sen veden lähteeksi, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään» (Joh. 4:14). Kun Pyhä Henki avaa sinulle totuuden, painat mieleesi kallisarvoisimmat kokemuksesi ja haluat kertoa muille lohdullisista asioista, jotka sinulle on ilmaistu. Keskustellessasi muiden kanssa voit tuoreella tavalla kertoa heille Kristuksen työstä tai luonteesta. Sinulla on kerrottavana elävä kokemus hänen säälivästä rakkaudestaan niille, jotka rakastavat häntä, sekä myös niille, jotka eivät rakasta.” Vs. 28, 29.

12.6. Kaskiviikko, aamu

Kol. 1: 19

»Antakaa, niin teille annetaan» (Luuk. 6: 38), sillä Jumalan sana on »yrttitarhojen lähde, elävien vetten kaivo, Libanonilta virtaavaisten» »elävien vetten kaivo» (Kork.v. 4: 15). Sydän, joka on kerran maistanut Kristuksen rakkautta, haluaa saada lisää, ja kun annat muille, saat itse runsain mitoin lisää. Jokainen ilmoitus Jumalasta lisää kykyämme ymmärtää ja rakastaa. Sydän anoo jatkuvasti: »Enemmän sinua» ja Henki aina vastaa: »Paljon enemmän» (Room. 5: 9, 10 engl. käänn.). Sillä meidän Jumalamme haluaa »tehdä enemmän, monin verroin enemmän kuin kaikki, mitä me anomme tai ymmärrämme» (Ef. 3: 20). Jeesus, joka tyhjensi itsensä pelastaakseen kadonneen ihmiskunnan, sai Pyhää Henkeä rajattomasti. Samoin on jokaisen Kristuksen seuraajan laita, kun koko sydän alistetaan hänen asunnokseen. Herramme itse käskee: »Täytyykää Hengellä» (Ef. 5: 18). Tähän käskyyn sisältyy myös lupaus sen täyttymisestä.» Vs. 29.

12.6. Keskiviikko, ilta

Joh. 1: 16

»Jumala on vuodattanut rakkauttaan runsaasti meille. Hänen rakkautensa on kuin sadekuurot, jotka virkistävät maan. Hän sanoo: »Tiukkukaa, te taivaat, ylhäältä, vuotakoot pilvet vanhurskautta. Avautukoon maa ja antakoon hedelmänänsä pelastuksen, versokoon se myös vanhurskautta» (Jes. 45: 8). »Kurjat ja köyhät etsivät vettä, eikä sitä ole; heidän kielensä kuivuu janosta. Mutta minä, Herra, kuulen heitä, minä, Israelin Jumala, en heitä hylkää. Minä puhkaisen purot kalliokukkuloihin, lähteet laaksojen pohjiin; minä muutan erämaan vesilammikoiksi ja hietikon hetteiköksi» (Jes. 41: 17, 18).» Vs. 29.

13.6. Torstai, aamu

Mat. 5:7

Ihmisen sydän on luonnostaan kylmä, pimeä ja vailla rakkautta. Kun joku osoittaa armahtavaa ja anteeksiantavaa henkeä, hän ei tee sitä itsestään vaan Jumalan Hengen vaikutuksesta. »Me rakastamme, sillä hän on ensin rakastanut meitä» (1 Joh. 4: 19). Jumala itse on kaiken armon lähde. Hänen nimensä on »laupias ja armahtavainen» (2 Moos. 34: 6). Hän ei kohtele meitä ansiomme mukaan. Hän ei kysy olemmeko hänen rakkautensa arvoisia, hän vuodattaa meidän yllemme runsaan rakkautensa jotta meistä tulisi arvollisia. Hän ei ole kostonhaluinen. Hän ei halua rangaista vaan pelastaa. Hänen sallimuksessaan ilmenevä ankaruuskin tähtää ainoastaan eksyneiden pelastamiseen. Hänellä on pohjaton halu lievittää ihmiskunnan kärsimyksiä ja voidella balsamilla heidän haavansa. Tosin Jumala »ei jätä rankaisematta» (2 Moos. 34; 7), mutta hän haluaisi ottaa pois ihmisen syyllisyyden.» Vs. 29, 30.

13.6. Torstai, ilta

2. Piet. 1:4

»Laupiaat ovat »osallisia jumalallisesta luonnosta». Jumalan lempeä rakkaus saa ilmauksensa heissä. Kaikki, joiden sydän on sopusoinnussa jumalallisen rakkauden kanssa, haluavat kutsua ihmisiä parannukseen. He eivät halua tuomita. Sielussa asuva Kristus muodostaa lähteen, joka ei milloinkaan kuivu. Missä hän asuu, siellä vallitsee hyväntahtoisuus. Kristitty ei vastaa erehtyvien, kiusattujen ja kurjien syntisten vetoonmuksiin kysymällä ovatko he arvollisia. Päinvastoin hän miettii miten hän parhaiten voi auttaa heitä. Kaikkein kurjimmassakin ja turmeltuneimmassakin ihmisessä hän näkee yksilön, jonka puolesta Kristus kuoli ja jonka puolesta Jumala haluaa lastensa työskentelevän.» Vs. 30.

14.6. Perjantai, aamu

Job 29: 12-16

”Laupiaita ovat ne, jotka osoittavat myötätuntoa köyhiä, kärsiviä ja sorrettuja kohtaan... Monen elämä on tuskallista taistelua. He tuntevat puutteensa, ovat kurjia ja epäuskoisia. He ajattelevat, ettei heillä ole mitään mistä olla kiitollisia. Ystävällinen sana, myötätuntoinen katse tai kiitos merkitsee monelle yksinäiselle yhtä paljon kuin lasi vettä janoon nääntyvälle. Myötätuntoinen sana tai ystävällinen teko keventää uupuneilla hartioilla olevaa raskasta kuormaa. Jokainen epäitsekäs sana tai ystävällinen teko on heijastusta Kristuksen rakkaudesta kadonnutta ihmiskuntaa kohtaan.” Vs. 30, 31.

14.6. Perjantai, ilta

Sananl. 11: 25

”Laupiaat »saavat laupeuden«... Säälivä ihminen saa kokea suloista rauhaa ja siunattua tydytystä eläessään epäitsekäästi muiden hyväksi. Sielussa asuva ja elämässä ilmenevä Pyhä Henki pehmittää kovia sydämiä ja herättää myötätuntoa ja hellyyttä. Sinä niität mitä olet kylvänyt. »Autuas se, joka vaivaista holhoo! -Herra varjelee häntä ja pitää hänet hengissä, ja maassa ylistetään hänen onneansa, etkä sinä anna häntä alttiiksi hänen vihollistensa raivolle. Herra tukee häntä tautivuoteessa; hänen sairasuoteensa sinä peräti muutat« (Ps. 41: 2-4).” Vs. 32.

15.6. Sapatti, aamu

1. Piet. 1:5-7

”Jos olet luovuttanut elämäsi Jumalalle ja työskentelet hänen lastensa hyväksi, olet yhteydessä häneen, jolla on maailmankaikkeuden kaikki keinot käytettävinaan. Muuttumattomien lupauksen kultainen ketju liittää elämäsi Jumalan elämään. Jumala ei hylkää sinua kärsimyksen ja puutteen hetkellä. »Mutta minun Jumalani on rikkautensa mukaisesti täyttävä kaikki teidän tarpeenne kirkkaudessa, Kristuksessa Jeesuksessa« (Fil. 4: 19). Ja viimeisen hädän hetkellä laupiaat saavat turvapaikan säälivän Vapahtajan armosta ja heidät otetaan vastaan ikuisiin asuntoihin.” Vs. 32.

15.6. Sapatti, ilta

Matt. 5:8

”Juutalaiset olivat niin tarkkoja seremoniallisen puhtauden noudattamisessa, että siihen liittyvistä säännöistä oli tullut raskas taakka. Heidän ajatuksensa askartelivat määräyksissä ja kielloissa, he pelkäsivät ulkonaista saastaisuutta eivätkä huomanneet tahraa, jonka itsekkyys ja ilkeys jättävät sieluun. Jeesus ei esitä seremoniallista puhtautta pääsyehtona valtakuntaansa, vaan hän osoittaa että tarvitsemme puhtaan sydämen. »Ylhäältä tuleva viisaus on ensiksikin puhdas« (Jaak. 3: 17). Jumalan kaupunkiin ei pääse mitään saastaista. Jokaisen sinne haluavan on jo maan päällä tultava puhdassydämiseksi. Huolimattomat tavat, siivoton puhe ja sopimattomat ajatukset tuntuvat Kristuksen koulussa olevasta ihmisestä yhä vastenmielisimmiltä. Kun Kristus asuu sydämessä, ajatukset ja teot ovat puhtaita ja hienostuneita.” Vs. 33.

16.6. Sunnuntai, aamu

1. Piet. 1:22

”Mutta Kristuksen sanoihin sisältyy myös syvempi merkitys. »Puhdassydäminen« merkitsee enemmän kuin mitä maailma ymmärtää puhtaudella. Se ei merkitse ainoastaan vapautta aistillisuudesta ja himosta vaan sydämen salaisten ajatusten ja vaikuttimien vilpittömyyttä, vapautta ylpeydestä ja omahyväisyydestä, nöyryyttä, epäitsekkyyttä ja lapsenmielisyyttä. Ainoastaan samanmieliset voivat arvostaa toisiaan. Et voi tuntea Jumalaa ellet hyväksy

elämäsi johtavaksi periaatteeksi itsensä uhraavaa rakkautta, joka on hänen luonteensa perusominaisuus.” Vs. 33.

16.6. Sunnuntai, ilta

Joh. 12:37, 38

”Saatanan pettäjä sydän pitää Jumalaa tyrannimaisena ja armottomana olentona. Ihmiskunnan ja saatanan itsekkäät ominaisuudet siirretään rakastavaan Luojaan. »Luuletko, että minä olen sinun kaltaisesi?» hän kysyy (Ps. 50: 21). Hänen sallimuksensa tulkitaan mielivaltaisen, kostonhimoisen luonteen ilmaisuksi. Samoin ajatellaan Raamatusta, hänen armonsä rikkauksien aarreatasta. Sen sisältämät totuudet ovat korkeita kuin taivas, ja ne kattavat koko ikuisuuden, mutta niiden kirkkautta ei huomata. Ihmiskunnan suurelle enemmistölle Kristus itse on kuin »juuri kuivasta maasta», hänessä ei ole kauneutta johon he mieltäisivät (Jes. 53: 2).” Vs. 34.

17.6. Maanantai, aamu

Jes. 59:16

”Kun Jeesus eli ihmisten parissa Jumalan henkilöitymänä, kirjanoppineet ja fariseukset sanoivat hänelle: »Emmekö ole oikeassa, kun sanomme, että sinä olet samarialainen ja että sinussa on riivaaja?» (Joh. 8: 48). Vieläpä hänen opetuslapsensa olivat niin itsekkyyden sokaisemia, että he olivat hitaita ymmärtämään häntä, joka oli tullut ilmoittamaan heille Isän rakkauden. Tämän vuoksi Jeesus oli yksin vaikka hän oli ihmisten keskellä. Ainoastaan taivas ymmärsi häntä täysin. Kun Kristus palaa kirkkaudessaan, jumalattomat eivät kykene katsomaan häntä. Hänen läsnäolonsa valo, joka on elämä niille jotka rakastavat häntä, merkitsee kuolemaa jumalattomille. Hänen paluunsa odotus merkitsee heille hirmuisen tuomion odotusta (Hebr. 10: 27). Kun hän ilmestyy, he rukoilevat että heidät kätettäisiin hänen kasvoiltaan, joka kuoli lunastaakseen heidät.” Vs. 34.

17.6. Maanantai, ilta

Jaak. 4:8

”Mutta kaikki on muuttunut niiden suhteen, jotka sydämessä asuva Pyhä Henki on puhdistanut. He voivat tuntea Jumalan. Mooses kätettiin kallion rotkoon, kun Herran kirkkaus paljastettiin hänelle. Vasta kun meidät on kätetty Kristukseen, voimme nähdä Jumalan rakkauden. »Joka sydämen puhtautta rakastaa, jolla on suloiset huulet, sen ystävä on kuningas» (Sanani. 22: 11). Uskossa me katsomme häntä tässä ja nyt. Päivittäin me huomaamme hänen hyvytensä ja hänen myötätuntonsa hänen sallimuksessaan. Näemme hänet hänen Poikansa luonteessa. Pyhä Henki avaa ymmärrykselle ja sydämelle totuuden Jumalasta sekä hänestä, jonka tämä on lähettänyt.” Vs. 34, 35.

18.6. Tiistai, aamu

Matt. 11:25

”Puhdassydämiset näkevät Jumalan uudessa, rakkautta herättävässä valossa omana Lunastajanaan. Samalla kun he näkevät hänen luonteensa puhtauden ja rakastettavuuden, he haluavat heijastaa hänen kuvaansa. He näkevät hänet Isänä, joka haluaa syleillä katuvaan lasta, ja sanoin kuvaamaton, kirkkautta täynnä oleva ilo valtaa heidän mielensä. Puhdassydämiset tunnistavat Luojan hänen mahtavan kätensä teoissa, kaikessa kauniissa mitä maailmankaikkeudessa on. Hänen kirjoitetussa sanassaan he näkevät vielä selkeämmän ilmoituksen hänen armostaan ja hyvydestään. Viisailta ja ymmärtäväsiltä kätetyt totuudet ilmoitetaan lapsenmielisille.” Vs. 35.

18.6. Tiistai, ilta

Hebr. 10:22

”Totuuden kauneus ja arvo, jota maailman viisaat eivät tajua, tulee entistä selvemmäksi niille, jotka luottavasti ja lapsenomaisesti haluavat tuntea Jumalan tahdon ja noudattaa sitä. Opimme tuntemaan totuutta tulemalla itse osallisiksi jumalallisesta luonnosta. Puhdassydämiset elävät Jumalan heille antaman ajan tässä maailmassa aivan kuin Jumala olisi näkyvästi läsnä. Tulevaisuudessa he tulevat kuolemattomina katsomaan Jumalaa kasvoista kasvoihin aivan kuin Adam Eedenin puutarhassa käyskennellessään ja puhellessaan hänen kanssaan. »Sillä nyt me näemme kuin kuvastimessa, arvoituksen tavoin, mutta silloin kasvoista kasvoihin» (1 Kor. 13: 12).” Vs. 35, 36.

19.6. Keskiviikko, aamu

Matt. 5:9

”Kristus on »Rauhanruhtinas» (Jes. 9: 5), ja hänen tehtävänä on palauttaa maailmaan ja taivaaseen rauha, jonka synty on rikkonut. »Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta» (Room. 5: 1). Jokainen joka hylkää synnin ja avaa sydämensä Kristuksen rakkaudelle, osallistuu tästä taivaallisesta rauhasta. Rauhalle ei ole muuta perustusta kuin tämä. Sydämeen vastaanotettu Kristuksen armo poistaa vihamielisyyden. Se vähentää epäsovua ja täyttää sielun rakkaudella. Mikään ei voi tehdä onnettomaksi ihmistä, jolla on rauha Jumalan ja ihmisten kanssa. Hänen sydämessään ei ole kateutta, siellä ei ole tilaa pahoille epäluuloille, viha ei kykene elämään siellä. Jumalan kanssa sopusoinnussa oleva sydän osallistuu taivaan rauhasta sekä on siunaukseksi ympäristölleen. Rauhan henki peittää kasteen tavoin maailman epäsovun vaivaamat uupuneet sydämet.” Vs. 36.

19.6. Keskiviikko, ilta

1 Joh. 4: 7

”Kristuksen seuraajat lähetetään maailmaan rauhan sanoma mukanaan. Jos hiljaisen, pyhän elämäsi vaikutus paljastaa itsetiedottomasti Kristuksen rakkauden, jos sanalla tai teolla johdat lähimmäisesi hylkäämään synnin ja alistamaan sydämensä Kristukselle, olet rauhantekijä. »Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heidät pitää Jumalan lapsiksi kutsuttaman.» Rauhan henki on todisteena heidän yhteydestään taivaan kanssa. Kristuksen suloinen tuoksu ympäröi heidät. Elämän tuoksuja luonteen rakastettavuus paljastavat maailmalle, että he ovat Jumalan lapsia. Ihmiset tietävät, että he ovat olleet Jeesuksen kanssa... »Mutta jolla ei ole Kristuksen henkeä, se ei ole hänen omansa» (Room. 8: 9), mutta »kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lap-sia» (Jae 14). »Ja ne, jotka ovat jäljellä Jaakobista monien kansain seassa, ovat niinkuin kaste, joka tulee Herralta, niinkuin sadekuuro ruohikolle; se ei odota miestä, ei varro ihmislapsia» (Miika 5: 6).” Vs. 36, 37.

20.6. Torstai, aamu

Matt 5:10

”Jeesus ei tarjoa seuraajilleen maallista kunniaa ja rikkautta eikä elämää, joka olisi ilman vastoinkäymisiä, vaan hän antaa heille etuoikeuden kulkea Mestarin kanssa itsekieltämyksen ja häpeän polkuja, koska maailma ei tunne heitä. Jumalan ja ihmisten vihollisten yhtyneet joukot vastustivat häntä, joka tuli lunastamaan kadonneen maailman. Pahojen ihmisten ja enkelien säälimätön salaliitto järjestäytyi vastustamaan Rauhanruhtinasta. Vaikka hänen jokainen sanansa ja tekonsa huokui jumalallista myötätuntoa, häntä vastaan taisteltiin katkerasti, koska hän oli erilainen kuin maailma. Koska

hän ei antanut lupaa luontomme pajojen himojen seuraamiseen, hän herätti mitä voimakkainta vastustusta ja vihamielisyyttä.” Vs. 37.

20.6. Torstai, ilta

Apt. 8:1

”Samoin käy niiden, jotka haluavat elää jumalisesti Jeesuksessa Kristuksessa. Vanhurskauden ja synnin, rakkauden ja vihan, totuuden ja vääryyden välillä vallitsee jatkuva ristiriita. Kun joku julistaa Kristuksen rakkautta ja pyhyiden kauneutta, hän vetää saatanan alamaisia pois tämän valtakunnasta, ja pahan ruhtinas ryhtyy vastustamaan häntä. Vaino ja halveksunta odottavat kaikkia Kristuksen hengellä täyttyneitä. Vainon luonne muuttuu aikojen mukana, mutta sen perusta pysyy samana. Herran valittuja on surmattu samasta syystä aina Aabelin päivästä asti.” Vs. 37.

21.6. Perjantai, aamu

2 Kor. 12: 9

”Kun ihmiset yrittävät päästä sopusointuun Jumalan kanssa, he huomaavat, että risti herättää vieläkin pahennusta. Vallat, voimat ja pahat henget ovat järjestäytyneet vastustamaan niitä, jotka tottelevat taivaan lakia. Siksi vainon tulisi herättää enemmän iloa kuin murhetta Kristuksen opetuslapsissa, sillä se todistaa heidän kulkevan Mestarin askelissa. Vaikka Herra ei ole luvannut kansalleen vapautusta koettelemuksista, hän on luvannut jotakin paljon parempaa. Hän on sanonut: »Niinkuin sinun päiväsi, niin olkoon sinun voimasikin» (5 Moos. 33: 25)... Jos joudut kulkemaan tulisen pätsin läpi Jeesuksen tähden, hän on vierelläsi samoin kuin hän oli kolmen uskollisen lapsensa kanssa Babylonissa. Jos rakastat Lunastajaasi, iloitetset jokaisesta mahdollisuudesta osallistua hänen kanssaan nöyryytyksestä ja halveksunnasta. Rakkautesi Herraan muuttaa kärsimyksen hänen tähtensä suloiseksi.” Vs. 38, 39.

21.6. Perjantai, ilta

2 Kor. 4: 17

”Kaikkina aikoina saatana on vainonnut Jumalan kansaa. Hän on kiduttanut heitä ja surmannut heitä, mutta he kuolivat voittajina. Kestävällä uskollaan he osoittivat, että saatanaa voimakkaampi olento on olemassa. Saatana saattoi kiduttaa heitä ja surmata ruumiin, mutta hän ei voinut koskea elämään, joka oli kätketty Jumalaan Kristuksessa. Hän voi sulkea ihmisen vankilan muurien sisään, mutta hän ei kyennyt sitomaan henkeä. He saattoivat nähdä pimeyden takana kirkkauden ja sanoa: »Sillä minä päätän, että tämän nykyisen ajan kärsimykset eivät ole verrattavat siihen kirkkauteen, joka on ilmestyvä meihin» (Room. 8: 18).” Vs. 39.

22.6. Sapatti, aamu

2. Kor. 1:5

”Koetuksissa ja vainoissa Jumalan kunnia - hänen luonteensa - paljastuu hänen valituissaan. Jumalan seurakuntaa, jota maailma vihaa ja vainoaa, kasvatetaan ja kuritetaan Kristuksen koulussa. He vaeltavat maailmassa kaitaa tietä, heidät puhdistetaan koettelemusten pätsissä. He seuraavat Kristusta ankarien taistelujen läpi. He kärsivät kieltäymyksiä ja katkeria pettymyksiä, mutta tuskalliset kokemukset opettavat heille, että synty tuo mukanaan syyllisyyttä ja murhetta ja he oppivat inhoamaan sitä. Koska he osallistuvat Kristuksen kärsimyksistä, he tulevat myös osallistumaan hänen kirkkaudestaan.” Vs. 39.

22.6. Sapatti, ilta

Sak. 2:8

”Lankeemuksesta saakka saatana on käyttänyt petosta aseenaan. Samoin kuin hän on

esittänyt Jumalan väärässä valossa, samoin hän välikappaleidensa kautta esittää Jumalan lapset väärässä valossa. Vapahtaja sanoo: »Niiden herjaukset, jotka sinua herjaavat, ovat sattuneet minuun» (Ps. 69: 10). Samoin ne sattuvat hänen opetuslapsiinsa. Ketään ei ole herjattu julmemmin kuin Ihmisen Poikaa. Häntä ivattiin ja pilkattiin, koska hän totteli tinkimättömästi Jumalan pyhän lain periaatteita. He vihasivat häntä syyttä. Kuitenkin hän seisoi tyynenä vihollistensa edessä ja julisti, että halveksunta kuuluu kristittyjen osaan. Hän neuvoi seuraajiaan miten heidän tuli kohdata pahansuopuuden nuolet eikä lannistua, kun heitä vainottiin.» Vs. 40.

23.6. Sunnuntai, aamu

2 Kor. 4: 18

”Vaikka panettelu voikin mustata maineen, se ei voi tahrata luonnetta. Siitä Jumala pitää huolen. Niin kauan kuin emme myönnä syntiä, ei ole mitään voimaa, ei inhimillistä eikä saatanallista, mikä voisi tahrata sielua. Jumalaan turvaava ihminen ei muutu olivat vastoinkäymiset ja olot miten ankaria tahansa. Hän on samanlainen kuin silloin kun kaikki oli hyvin ja Jumalan suosio näytti olevan hänen yllään. Hänen sanojaan, vaikuttimiaan ja tekojaan voidaan tulkita väärin, mutta hän ei välitä siitä, koska kyseessä ovat suuremmat asiat. Hän kuten Mooses kestää nähdessään »sen, joka on näkymätön» (Hebr. 11. 27).” Vs. 40.

23.6. Sunnuntai, ilta

Hebr. 11: 35, 36

”Kristus tuntee kaiken sen, minkä ihmiset ymmärtävät väärin ja esittävät väärässä valossa. Hänen lapsensa voivat odottaa tynesti ja luottavasti, vaikka heitä kuinka paneteltaisiin ja halveksittaisiin, sillä kaikki salassa oleva tulee kerran julki, ja Jumala tulee enkelien ja ihmisten läsnäollessa kunnioittamaan niitä, jotka nyt kunnioittavat häntä. Jeesus kehotti meitä iloitsemaan, kun ihmiset solvaavat ja vainoavat meitä. Hän kehotti ottamaan »vaivankestämisen ja kärsivällisyyden esikuviksi profeetat» (Jaak. 5: 10). Aabel, ensimmäinen kristitty Aadamin lasten joukossa, kuoli marttyyrikuoleman. Eenok vaelsi Jumalan yhteydessä eikä maailma tuntenut häntä. Nooaa pilkattiin kiihkoilijaksi ja pelon lietsojaksi.” Vs. 41.

24.6. Maanantai, aamu

Matt. 10:28

”Kaikkina aikoina Jumalan valittuja sanansaattajia on herjattu ja vainottu, mutta heidän kärsimyksensä ovat vain levittäneet tietoa Jumalasta. Jokaisen Kristuksen opetuslapsen velvollisuus on astua riveihin ja jatkaa samaa työtä tietäen, että viholliset voivat ainoastaan edistää totuuden leviämistä, eivät estää sitä. Jumalan tarkoitus on, että totuus tuodaan esille, että sitä tutkitaan ja siitä keskustellaan vaikkapa vain siihen kohdistuvan pilkan vuoksi. Ihmiset pitää ravistella hereille. Jokainen taistelu, jokainen halveksunnan osoitus ja jokainen yritys rajoittaa omantunnon vapautta toimii Jumalan välikappaleena niiden herättämiseksi, jotka muuten nukkuisivat.” Vs. 42.

24.6. Maanantai, ilta

Fil. 1: 15-18

”Kuinka usein näin onkaan käynyt Jumalan sanansaattajien historiassa! Kun jalo ja kaunopuheinen Stefanus kivitettiin kuoliaaksi neuvoston yllytyksestä, evankeliumin asia ei suinkaan kärsinyt tappiota. Taivaan valo, joka kirkasti hänen kasvonsa, hänen viimeisestä rukouksestaan huokuva jumalallinen lempeys sattuivat tuomion terävän nuolen lailla lähellä seisoneen kiihkomielisen neuvoston jäsenen sydämeen, ja Sauluksesta, vainoavasta fariseuksesta, tuli valittu ase julistamaan Kristusta pakanoille, kuninkaille ja Israelin lapsille...

Paavalin vangitsemisen vuoksi evankeliumi levisi laajalti, ja sieluja voitettiin Kristukselle vieläpä keisarin palatsissa. Saatanan yritykset tuhota Jumalan elävän sanan katoamaton siemen (1 Piet. 1: 23) ainoastaan edistävät sen kylvämistä ihmisten sydämeen. Jumalan lapsiin kohdistuva halveksunta ja vaino tekevät Kristuksen nimen tunnetuksi, ja sieluja pelastuu.” Vs. 42, 43.

25.6. Tiistai, aamu

Luuk. 6:35

”Suuri palkka odottaa taivaassa niitä, jotka todistavat Kristuksesta vainon ja pilkan keskellä. Ihmisten tavoittelussa maallista hyvää Jeesus ohjaa heidän mieltensä taivaalliseen palkkaan. Hän ei kuitenkaan rajoita sitä pelkästään tulevaan elämään: voimme nauttia siitä jo nyt. Herra ilmestyi muinoin Aabrahamille ja sanoi: »Minä olen sinun kiipesi; sinun palkkasi on oleva sangen suuri» (1 Moos. 15: 1). Tämän palkan saavat kaikki, jotka seuraavat Kristusta. Heidän palkkansa on Jehova Immanuel, hän »jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkeytyinä» (Kol. 2: 3) sekä jossa »asuu jumaluuden koko täyteys ruumiillisesti» (jae 9). Heidät saatetaan yhteyteen hänen kanssaan, he tulevat tuntemaan hänet sydämen avartuessa vastaanottamaan yhä enemmän hänen ominaisuuksiaan. He tulevat tuntemaan hänen rakkautensa ja voimansa, omistamaan Kristuksen tutkimattomat rikkaudet. Vs. 43.

25.6. Tiistai, ilta

Jes. 54: 17

”He tulevat käsittämään yhä paremmin »mikä leveys ja pituus ja korkeus ja syvyys on» ja oppivat »tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä» ja tulevat »täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä» (Ef. 3: 18, 19)... Tämä ilo täytti Paavalin ja Silaan sydämen kun he rukoilivat ja lauloivat ylistystä Jumalalle keskiyöllä Filippin vankilassa. Kristus oli heidän vierellään, hänen läsnäolonsa täytti vankikopin synkkyden taivaallisella kirkkaudella. Kun Paavali Roomassa ollessaan näki evankeliumin leviävän, hän kirjoitti kahleistaan piittaamatta: »Ja siitä minä iloitsen, ja olen vastakin iloitseva» (Fil. 1: 18). Kristuksen vuorella lausumat sanat kaikuvat uudestaan Paavalin sanomassa Filippin seurakunnalle, joka eli vainojen keskellä: »Iloitkaa aina Herrassa! Vieläkin minä sanon: iloitkaa!» (Fil. 4: 4).” Vs. 44.

26.6. Keskiviikko, aamu

Matt 5:13

”Suolaa arvostetaan sen säilyttävien ominaisuuksien vuoksi. Kun Jumala kutsuu lapsiaan suolaksi, hän haluaa opettaa heille, että hän on armahtanut heidät tehdäkseen heistä hänen edustajiaan muiden pelastamiseksi. Valitessaan erityisen kansan itselleen Jumalan tarkoitus ei ainoastaan ollut ottaa heitä pojikseen ja tyttärikseen, hän halusi että maailma heidän kauttaan ottaisi vastaan pelastavan armon (Tiit. 2: 11). Jumala ei valinnut Aabrahamia vain siksi, että hänestä tulisi Jumalan erityinen ystävä, vaan siksi, että Herra hänen välityksellään voisi jakaa haluamiaan siunauksia kaikille kansoille. Viimeisessä yhteisessä rukouksessaan opetuslasten kanssa ennen ristiinnaulitsemistaan Jeesus sanoi: »Minä pyhitän itseni heidän tähtensä, että myös he olisivat pyhitetty totuudessa» (Joh. 17: 19).” Vs. 44.

26.6. Keskiviikko, ilta

Luuk. 10:27

”Samoin totuuden puhdistamat kristityt omaavat säilyttäviä ominaisuuksia, jotka estävät maailmaa vajoamasta äärimmäiseen siveelliseen rappiotilaan. Suolan tulee sekoittua aineeseen johon se lisätään, muutoin sen säilyttävistä ominaisuuksista ei ole hyötyä. Samoin

evankeliumin pelastava voima vaikuttaa ihmisiin henkilökohtaisen kanssakäymisen välityksellä. Ihmisiä ei pelasteta suurena massana vaan yksilöinä. Henkilökohtaisessa vaikutuksessa on voimaa. Meidän on mentävä lähelle niitä, joita haluamme auttaa. Suolan maku kuvaa kristityn elinvoimaa - sydämessä olevaa Jeesuksen rakkautta, Kristuksen vanhurskauden kyllästävä elämää. Kristuksen rakkaus suuntautuu ulospäin. Jos se asuu meissä, se suuntautuu muihin.” Vs. 45.

27.6. Torstai, aamu

2. Joh. 1:1

”Ihmisten sydäntä lämmittää kun he huomaavat, että me rakastamme heitä, että me olemme vilpittömästi kiinnostuneita heistä. Rehelliset uskovat heijastavat elinvoimaa, joka vaikuttaa niihin, joiden hyväksi he työskentelevät ja antaa heille uutta siveellistä voimaa. Muuttavaa työtä ei tehdä ihmisen omassa voimassa vaan Hengen voimassa. Jeesus jatkoi varoittaen vakavasti: »Mutta jos suola käy mauttomaksi, millä se saadaan suolaiseksi? Se ei enää kelpaa mihinkään muuhun kuin pois heitettäväksi ja ihmisten tallattavaksi» (Matt. 5: 13).” Vs. 45.

27.6. Torstai, ilta

1. Joh. 4:18

”Kuunnellessaan Jeesuksen sanoja ihmiset saattoivat nähdä valkoisen suolan kimaltelevan poluilla, jonne se oli heitetty, koska se oli menettänyt makunsa ja tullut kelvottomaksi. Se kuvasi sattuvasti fariseusten tilaa sekä heidän uskontonsa vaikutusta yhteiskuntaan. Se kuvaa kaikkien niiden elämää, joiden sydäimestä Jumalan armon voima on poistunut ja jotka ovat muuttuneet kylmiksi, vailla Kristusta oleviksi nimikristityiksi. Sekä enkelit että ihmiset pitävät tällaista ihmistä epämiellyttävänä ja vastenmielisenä, oli hänen uskontunnustuksensa mikä hyvänsä. Tällaisille Kristus sanoo: »Oi, jospa olisit kylmä tai palava! Mutta nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos» (Ilm. 3: 15, 16).” Vs. 45, 46.

28.6. Perjantai, aamu

Hebr. 10:38

”Ilman elävää uskoa Kristukseen henkilökohtaisena Vapahtajana emme kykene vaikuttamaan epäuskoiseen maailmaan. Emme voi antaa muille sitä mitä emme itse omista. Kykymme vaikuttaa siunaavasti ja kohottavasti ihmiskuntaan on suorassa suhteessa siihen, kuinka kokosydämisesti olemme jättäneet itsemme Kristukselle. Ilman todellista palvelusta, aitoa rakkautta ja syvää kokemusta meillä ei ole voimaa auttaa, ei yhteyttä taivaaseen eikä Kristuksen tuoksua elämässämme. Jos Pyhä Henki ei kykene käyttämään meitä edustajinaan totuuden julistamisessa maailmalle sellaisena kuin se on Kristuksessa, olemme kuin suola, joka on menettänyt makunsa ja tullut arvottomaksi.”

28.6. Perjantai, ilta

1 Kor. 13: 1-3

”Jos meiltä puuttuu Kristuksen armo, maailma arvelee ettei totuudella, johon väitämme uskovamme, ole pyhittävää voimaa. Täten vaikutuksellamme mitätöimme Jumalan sanan... Kun rakkaus täyttää sydämen, se suuntautuu muihin, ei palkkioksi näiden tekemistä palveluksista, vaan siksi että se muodostaa toiminnan perustan. Rakkaus muuttaa luonnetta, hallitsee vaikuttimia, hillitsee vihamielisyyttä sekä jalostaa tunteita. Tällainen rakkaus on yhtä laaja kuin maailmankaikkeus, se on sopusoinnussa enkelien rakkauden kanssa. Jos vaalimme sitä sydämessämme, se sulostuttaa koko elämän sekä levittää siunausta kaikkialle ympäristöön. Rakkaus ja ainoastaan rakkaus voi tehdä meidät maan suolaksi.” Vs. 47.

29.6. Sapatti, aamu

Matt 5:14

”Kun Jeesus opetti ihmisiä, hän piti heidän mielenkiintonsa vireillä käyttämällä ympäröivästä luonnosta otettuja esimerkkejä. Ihmiset olivat kokoontuneet yhteen varhain aamulla. Auringon loistava kehrä kiipesi ylös taivaan sinistä lakea karkottaen pois laaksoissa ja kapeissa vuorensolissa vaanivat varjot. Itäinen taivas hehkui yhä auringonnousun kirkkautta. Valo virtasi maan päälle kaikessa loistossaan. Järven tyyni pinta heijasti kultaista valoa, ruusunpunaiset aamupilvet piirtyivät siihen terävinä. Kastepisarat kimalsivat jokaisessa silmussa, kukassa ja lehdessä. Luonto hymyili ottaessaan vastaan uuden päivän siunauksen, ja linnut lauloivat läheisissä puissa.” Vs. 47.

29.6. Sapatti, ilta

Matt. 5:15

”Vapahtaja katsoi edessään olevaa seuruetta sekä nousevaa aurinkoa ja sanoi sitten opetuslapsilleen: »Te olette maailman valkeus.» Samoin kuin aurinko suorittaa rakkauden palvelustaan karkottaen yön varjot ja herättäen maailman eloon, samoin tulee Kristuksen seuraajien suorittaa lähetystehtävänsä heijastaen taivaan valoa niiden ylle, jotka ovat erehdysten ja synnin pimeydessä. Läheisten kukkuloiden rinteillä olevat kylät ja kaupungit erottuivat selvästi aamun kirkkaassa valossa tuoden oman lisänsä maiseman kauneuteen. Jeesus osoitti niitä ja sanoi: »Ei voi ylhäällä vuorella oleva kaupunki olla kätkössä.»” Vs. 48.

30.6. Sunnuntai, aamu

Matt. 5:16

”Useimmat kuulijoista olivat talonpoikia ja kalastajia, joiden vaatimaton asunto käsitti yhden ainoan huoneen, ja lampunjalassa oleva lamppu valaisi koko talon... Langenneelle ihmiselle ei ole koskaan loistanut eikä tule koskaan loistamaan muu valo kuin se, mikä säteilee Kristuksesta. Jeesus, Vapahtaja, on ainoa valo, joka kykenee valaisemaan syntiin kuolevan maailman pimeyttä. Kristuksesta on kirjoitettu: »Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus» (Joh. 1: 4). Ottamalla vastaan hänen elämänsä opetuslapsista tulisi valon kantajia. Sydämessä oleva Kristuksen elämä sekä luonteesta heijastuva Kristuksen rakkaus tekisivät heistä maailman valon.” Vs. 48.

30.6. Sunnuntai, ilta

Joh. 17: 18

”Ihmiskunnalla ei ole itsessään mitään valoa. Erillään Kristuksesta me olemme kuin sytyttämätön kynttilä, kuin kuu, joka on kääntänyt kasvonsa pois auringosta. Meissä ei ole ainoatakaan valonsädettä, joka voisi valaista maailman pimeyttä. Mutta kun käännyimme vanhurskauden aurinkoa kohti, kun tulemme Kristuksen luo, koko sielu hehkuu jumalallisen läsnäolon kirkkautta. Kristuksen seuraajien tulee olla enemmän kuin yksi valo monien joukossa. He ovat maailman ainoa valo... Samoin kuin Kristus ilmoittaa maailmalle Isän, samoin tulee meidän ilmoittaa sille Kristus. Kristus on valon suuri lähde, mutta älä unohda, kristitty, että ihmiset toimivat tuon valon kanavina.” Vs. 48, 49.

*****

Sapatin alkamisajat

Helsinki	Turku	Tampere	Kuopio
5.4. 20.14	20.25	20.21	20.09
12.4. 20.31	20.43	20.40	20.29
19.4. 20.48	21.00	20.59	20.49
26.4. 21.06	21.18	21.17	21.09
3.5. 21.24	21.36	21.37	21.30
10.5. 21.41	21.54	21.55	21.51
17.5. 21.58	22.11	22.14	22.11
24.5. 22.14	22.27	22.31	22.31
31.5. 22.28	22.41	22.47	22.49
7.6. 22.39	22.53	23.00	23.04
14.6. 22.47	23.01	23.09	23.14
21.6. 22.50	23.05	23.13	23.19
28.6. 22.49	23.04	23.11	23.17